

DUSNIEUWS

Dusnieuws is een uitgave van anarchistisch collectief Eurodusnie uit Leiden. Nummer 41, mei-juni 2003

GEWELDSFANTASIEËN

Altijd gedacht - nogal naïef misschien - dat geweld het fantaseloze wapen van de geestelijk machtelozen was; dat het aangestuurd werd door *macho insecurity*, door in de schedelpan zetende spieren van brute kracht die functioneerden zonder creatief vernuft om problemen anders op te kunnen lossen of frustraties gezond te kanaliseren; dat het een zelfvernetigende kracht van dommeriken was.

Maar zelfs de Amerikaanse dissident Noam Chomsky begint de laatste tijd te geloven dat geweld helpt. Het aantal geweldadige ingrepen, invallen, interventies en oorlogen is ongelofelijk als je de Amerikaanse conduitestaat bekijkt, en ze lijken er niet echt slechter op te worden. Geweld lijkt steeds meer een zorgvuldig intellectueel en ideologische ingezet middel om de wereld te herscheppen naar de angelsaksische *Wille zur Macht*. Zoals God de mens naar zijn evenbeeld schiep, zo kopiëren de Amerikaanse godenzonen succesvol hun eigen staatsdemocratische kapitalisme naar elk stukje territorium dat nog niet volledig op de door hen gedomineerde wereldmarkt is aangesloten. Kijk naar de denkrimps in de keiharde havikskoppen van de Cheneys, Rumsfelds en Wolfowitzen, zoals je die ooit in de voorhoorden van de Kissingers en Nixons kon ontwaren: je ziet het er haast vanaf dat zij megageweld gebruiken in een op-en-top bewuste intellectuele modus. Ik weet eigenlijk niet wat ik erger vind, de domme kracht of de kille rekenaar ...

De vorm waarin het gebruikte geweld zich manifesteert, lijkt in ieder geval af te zien aan hegemoniale denkbeelden en productiewijken. Wie aan de Holocaust denkt, ruikt meteen de dodelijk misselijkmakende lucht van kolon, spoorwegen, staalovens en massaproductie, van zware industrie om mensen te ruijmen. Nu wordt massavernietiging high-tech en "schoon" uitgevoerd, volgeplaatst met communicatie- en informatietechnologie voor stijlvol vormgegeven precieze targetgerichtheid; Niet alleen het succes en geloof in de effectiviteit zal het

de specialist in beschermend pak en mondkapje opeert vanuit een positie op afstand achter een heidvullende computergame - zonder zijn handen vuil te hoeven maken om de koopkrachtige vrager volledig op maat gesneden vernietigingsdiensten aan te bieden. Persdiensten en 'embedded' voorlichters filteren en Aarddirectors retoucheren de oorlogsbekelden, je ziet alleen mooi vormgegeven ontsploffingen en esthetisch verantwoord vuurwerk van geschut dat zijn schitterende bliksemrichtingen in de nacht afvuurt. De lelijk- en gruwelijkerhand van het verderv of de ellende achteraf worden, zie Afghanistan, zorgvuldig buiten beeld gehouden.

De VS dragen het geloof in de heilzame werking van geweld ook uit, eigenlijk zoals elke organisatie die zich heeft verheven tot hoeder van de openbare orde. Een organisatie met beheersbelangen zal altijd redeneren op basis van het dogma dat "repressie helpt". En als het niet helpt, dan is er nog niet genoeg repressie gebruikt. Meer agenten met meer controlebevoegdheden, meer militaire actie, meer machtsvertoon is de enige manier voor conflictantering. Vindt een afname plaats van het ongewenste fenomeen, dan verklaart men het succes dat de repressieve aanklap heeft geholpen. Gebeurt er niets of vergert het probleem - vaak het meest logische gevolg vanwege de reacties die machtsvertoon oproept - dan zegt men uiteraard dat nog onvoldoende repressie heeft plaatsgevonden. Voor oplossing hoeft enkel (nog) meer worden toegepast.

Het dogma dat repressie helpt blijft, zoals de slimme lezer bemerkt, altijd onaangenaast. En zo ontwikkelt de spiraal zich dus steeds dieper in de richting van een permanent staat van conflict en de pseudo-beheersing daarvan. War-on-drugs, war-on-terrorisme, het zijn eigenlijk oorlogen tegen geweldloze oplossingen.

Ernst

*Gratis dankzij jullie
DONATIES!*

(THE SOURCES OF AMERICAN CONDUCT)

"Angelsaksische kerngebied" ertoe aansporen steeds vaker geweld te gebruiken om de openbare wereldorde bij te sturen, er zijn nog meer ingrediënten die een krachtig aandrijvend mengsel voor geweldsprojectie opleveren. Geloof in eigen uitverkorenhed, een kapitalistische ideologie die van het recht van de sterkste zijn rechtvaardiging heeft gemaakt en niet te vergeten de strak gehanteerde dogmatische schema's van Goed en Kwaad zijn sterke ideële krachten in het gedachtegoed. Saddam's chemische oorlogsvoering tegen de Koerden is kwaad, chemische oorlogsvoering in het kader van Plan Columbia om de boel te vergiftigen en cocaboeren van hun teelt te verdrijven is goed. Vliegtuigacties van Al Qaida tegen de machtsymbolen van het Amerikaanse imperialisme zijn kwaad, het bombarderen van de paleizen als symbolen van de macht van Saddam is goed. Noord op leiders van het vrije westen, zoals Fortuyn, is kwaad, gerichte leidermoord op Saddam is goed. Gewelddadigheid wordt schoongewassen omdat het wordt uitgevoerd door de heldige strijdiers voor het Goede uit God's Own Country zelf.

Het gevarenlijke is dat met name de neoconservatieve christenfundamentalisten niet alleen denken in termen van belangen, zij geloven ook in hun bijbelse missie. Zorgvuldig doelgericht geweld is intellectueel en geloofs-matig volledig ingebied in hun wezen, het is een manier van leven geworden.

Een sociaal-economisch model dat is gebaseerd op geweldsdringend, levert vanzelf geweld op omdat je, om "geloftwaardig" en dus effectief te blijven, ook geweld zal moeten gebruiken. Zaken doen zoals de maffia zaken doet; een (afgeperste) overeenkomst niet nakomen betekent de dood, zodat een volgende afspraak wel zal worden ragekomen. Je ziet het godfather Bush steeds zelfverzekerder en gemakkelijker zeggen: "I'll make you an offer you can't refuse..."

Ernst

STRATEGIE VAN DE VERLEIDING

De conclusie was unaniem aan het slot van de met reclamebonzen afgeladen conferentie Waarheid in reclame die in februari van dit jaar in Amsterdam werd gehouden: 'Er heeft op het gebied van marketing een omwenteling plaatsgevonden. Waar in het verleden ondernemers de consument trachten te verleiden tot de aanschaf van hun product, zijn hun inspanningen nu gericht op het winnen van diens vertrouwen.'

Deze ommekker was wellicht te voorzien, gelet op het steeds verder dalende consumentenvertrouwen dat de huidige economische recessie kenmerkt. Los van de vraag welk offensief deze strategische heroverweging met zich mee zal brengen, is het interessant te kijken wat de nu gehanteerde strategie van verleiding eigenlijk behelst. Hoe worden wij, als consument, eigenlijk verleid? In dit kader is het wellicht ook zinvol de toekomst van verleiding als marketing-strategie in te schatten, daar het er alle schijn van heeft dat de jacht op ons "vertrouwen" met behulp van dezelfde methodes en instrumenten zal gaan plaatsvinden. De oorzaken van het steeds verder dalende consumentenvertrouwen laat ik hier onbesproken, maar het moge duidelijk zijn dat ze ook te maken hebben met het groeiende bewustzijn van de wantoestanden die achter de dagelijkse praktijk van het consumenten schuilgaan.

MARKETING
Marketing is een wetenschap, een goedbetaalde discipline met haar eigen begrippen-apparaat en specialismes. Het studieobject van de honderden marketingboeken die jaarlijks verschijnen is logischerwijs veelal de consument zelf. Al sinds

de zestiger jaren proberen zogenoemde coolhunters en markettmavens middels enquêtes en focusgroepen de voorkeur van de consument te ontdekken en eventuele trends te signaleren. Veel van die onderzoeksmethodes zijn in de loop der tijd geprefectieerd en/of geautomatiseerd. Vandaag de dag wordt, via een wereldwijd netwerk van databases, de steeds veranderende "interesse-sfeer" van de consument zo gedetailleerd mogelijk in kaart gebracht. Het streven is om, via de uitwisseling van klantenbestanden, per consument een profiel aan te leggen dat de basis zal gaan vormen voor het soort reclame dat indiens postvat belandt. (Dese vorm van

LEES VERRER OP PAGINA 4

INHOUD DUSNIEUWS #41:

- BIJLAGE G8
- VAN BAZEN- NAAR BASISDEMOCRATIE
- ANARCHY IN MELBOURNE
- "RESIST" IN BELGIË?
- EUROTOP: THESSALONIKI
- "STUDENTEN DOEN 'T VERKEERD!"
- STADSGEZICHT VAN KAPITALISME

DUSNIEWS WORDT UITGEGEVEN DOOR
ANARCHISTISCH COLLECTIEF EURODUSNIE

HOOFDKANTOOR EURODUSNIE
BOERHAVELAAN 345. GEOPEND OP DONDERDAG
EN VRIJDAG VAN 14.00 - 17.00 UUR EN
ZATERDAG VAN 11.00 - 17.00 UUR.

Homepage: [HTTP://EURODUSNIE.NL](http://EURODUSNIE.NL)

PROJECTEN:

WEGGEEFWINKEL, HOOGLANDSEKERKGRACHT 4,
GEOPEND OP DONDERDAG EN VRIJDAG VAN 14.00 TOT
17.00 UUR EN ZATERDAG VAN 11.00 TOT 17.00 UUR.
TELEFOON: 071 5136955
EMAIL: WEGGEEFWINKEL@SQUAT.NET

EETCAFE LAS VEGAS, KOPPENHINKSTEEG 2B EN 2C,
OPEN OP WOENSDAG VAN 18.00 TO 20.00 UUR
TELEFOON: 071 5136955
HET ZATERDAGCAFÉ IN LAS VEGAS IS GEOPEND VAN
12.00 TOT 17.00

INFOWINKEL EN VOEDSELCOOPERATIE TEGENGIF,
GEOPEND OP WOENSDAG VAN 18:00 TOT 20:30 EN
ZATERDAG VAN 14:00 TOT 17:00. KOPPENHINKSTEEG
2C. TELEFOON: 071 5136955

REDACTIE DUSNIEWS:

POSTBUS 2228
2301 CE LEIDEN
TEL/FAX: (071) 5173019
E-MAIL: INFO@EURODUSNIE.NL

GIRO-NR: 3184679 EURODUSNIE - DUSNIEWS
POSTBUS 2228. LEIDEN.
O.V.V. DUSNIEWS

DRUKKERIJ: MOSTERT & VAN ONDEREN!
LANGEGRACHT 61, 2312 NW LEIDEN
OPLAGE: 750 STUKS

ABONNEMENTEN: DUSNIEWS HEEFT DRIE SOORTEN

ABONNEES:

1. BETALENDE ABONNEES. WIE MINSTENS TWALF
EURO STORT OP ONS REKENINGNUMMER KRIJGT
EEN JAAR LANG DUSNIEWS GEGARANDEERD EN OP
TIJD THUIS BEZORG'D.

2. GRATIS ABONNEES OP DE PAPIEREN DUSNIEWS.
WIE GEEN '12 EURO KAN MISSEN STUREN WE
DUSNIEWS GRATIS OP, MAAR WE KUNNEN NIET
GARANDEREN DAT DEZE DAN OOK DAADWERKELIJK
AANKOMT. DE POSTBEZORGING IS HET NAMELIJK
NIET ALTIJD EENS MET ONZE VERZENDMETHODES.

3. GRATIS ABONNEES OP DE DIGITALE DUSNIEWS.
WIE DUSNIEWS PER EMAIL WIL ONTVANGEN KAN
EEN EMAILTJE STUREN AAN INFO@EURODUSNIE.NL
MET ALS ONDERWERP "ABONNEE DIGITALE DUS-
NIEWS".

DUSNIEWS IS OOK IN VEEL ALTERNATIEVE BOEK-
WINKELS EN INFORMATIECENTRA TE VINDEN.
WANNER JE WILT KUN JE ONS HELPEN DUSNIEWS
TE VERSPREIDEN DOOR DEZE OP PUBLIEKE PLAATSEN
NEER TE LEGGEN. WANNEER JE ABBONNE WORDT
KUN JE BIJ ONS AANGEVEN DAT JE EEN X-AANTAL
EXEMPLAREN WILT ONTVANGEN.

DE REDACTIE HEEFT ALTIJD INTERESSE IN INGEZON-
DEN ARTIKelen, MAAR WE KUNNEN JE NIET GARAN-
DEREN DAT WE DEZE OOK PLAATSEN. GELIEVE KOPIJ
ZONDER LAY-OUT GRAPPEN IN PLATTE TEKST NAAR
ONS TOE TE MAILEN.

DE DEADLINE VOOR DUSNIEWS NUMMER 42 IS:

29 JUNI 2003

DUSNIEWS IS COPY-RIGHT VRIJ DUS NEEM OVER
WAT JE WIL, MAAR VERMELD WEL ALTIJD DE BRON.
ALLE ARTIKelen IN DUSNIEWS WORDEN GESCHRE-
VEN OP PERSONONLIJKE TITEL EN GEVEN DUS NIET
NOODZAKELIJKERWIJS DE MENING VAN DE REDACTIE
OF HET EURODUSNIE COLLECTIEF WERK.

100.000 ANTENNES

Vrije radiozenders in Nederland worden in hun voortbestaan bedreigd! Sinds april van dit jaar is het Agentschap Telecom van het Ministerie van Economische Zaken bezig met een campagne om de FM-etherband schoon te vegen. Dit omdat eind mei de grote veiling van frequenties gaat plaatsvinden. Vrije zenders doen mogelijk afbreuk aan de verkoopbaarheid van frequentiekavels en moeten dus verdwijnen. Ook vrije subculturele zenders als de Vrije Keyser, Radio 100, Radio Patapoe, Tonka en Koekoeroe

PROJECTEN:
WEGGEEFWINKEL, HOOGLANDSEKERKGRACHT 4,
GEOPEND OP DONDERDAG EN VRIJDAG VAN 14.00 TOT
17.00 UUR EN ZATERDAG VAN 11.00 TOT 17.00 UUR.
TELEFOON: 071 5136955
EMAIL: WEGGEEFWINKEL@SQUAT.NET

EETCAFE LAS VEGAS, KOPPENHINKSTEEG 2B EN 2C,
OPEN OP WOENSDAG VAN 18.00 TO 20.00 UUR
TELEFOON: 071 5136955
HET ZATERDAGCAFÉ IN LAS VEGAS IS GEOPEND VAN
12.00 TOT 17.00

INTERN NRETNI

Zijn wij op zoek naar God? Deze vraag speelde enkele minuten bij de medewerkers van Eurodusnie door het hoofd toen bekend werd dat Catherine Keyl voor haar programma Op Zoek Naar God in overweging had genomen om wat kraakpanden, waaronder ook Eurodusnie, aan te doen. Dat grappige EO programma dat op zoek is naar betrekking van onze ontstaande onderkomen aan de Boerhaavelaan de nodige ontwijdingsrituelen hebben laten uitvoeren. Dat het daarbij op zijn zachtst gezegd nogal ruig aan toegang, is iets wat de buren zich ook vandaag de dag nog heel goed kunnen herinneren. Catherine Keyl had hier lang kunnen zoeken, maar het had niet God gewest die ze eventueel uiteindelijk gevonden zou hebben, en met de zich ontdekt waren wijd verbreidende claimcultuur kan je op je vingers natellen dat de EO in het geval van zulks een duister, paranormale en bovenal tragikomische gebeurtenis zich zeker niet zo vergevingsgezind zou hebben gedragen. Nee, bij het zomaar op de luie, euh sorry devote school komen aanwaarden van zo'n kansrijke gelegenheid springt dan geheid de directeur van deze omroep met vurig enthousiasme en een door God bestuurde toorn op voor het organiseren van een anathematisch gesprek met een vooringenomen openbaar aanklager en een godvrezzende rechter om al vooraf gedaan te krijgen dat de schuld van Eurodusnie onweerlegbaar vaststaat. In al die vreselijke risico's hebben we absoluut geen trek en tot onze grote opluchting is Catherine tijdens haar dool, euh speurtocht uiteindelijk niet hier komen aankloppen...

Op 19 mei zal ter zitting van de rechtbank in het paleis van justitie in Den Haag het door de verschillende vrijplaatsorganisaties aangegetekende beroep tegen de bouwplannen die de gemeente Leiden voor de Koppenhinksteeg in petto heeft worden behandeld. Voor de mensen die deze theaterale juridische matpartij willen bijwonen kan er worden gemeld dat je er vroeg voor op moet staan, want de zitting begint namelijk om elf uur in de ochtend, het adres is Prins Clauslaan 60. Er is inmiddels ook een raadsadres ter behoud van de vrijplaats Koppenhinksteeg in aantocht, de bedoeling is om deze op 20 mei in duizendnogwatuud in te dienen bij de gemeenteraad. In het raadsadres wordt de gemeente opgeroepen nu eindelijk eens over te gaan tot legalisatie van Vrijplaats Koppenhinksteeg. Het is dus beslist niet de bedoeling om 'overijverige' gemeentelijke permanenten te bedelen onder de zoveelste stapel papier, al moeten we toegeven dat wij de bomen door het inmiddels omgekakte bos ook niet meer zien met alle pitties, bezwaarschriften en zienswijzen. De mogelijke consequentie is dat de vrijplaatsorganisaties de sanctie krijgen opgelegd dat ze de eerstkomende 15 jaren geen post naar de gemeente mag versturen (zelfs ook niet als het om retour aan afzender, dus de gemeente Leiden en de gemeentelijke belastingen gaat) maar dat ziet ze dan als een aanvaardbaar orgemak.

Afgelopen vrijdag, tijdens het afscheidsfeestje van Hans van Heijningen bij X-Y zei de 'ongenaakbare lijkende' voorman van de SP, Jan Marijnissen tijdens een debat dat het anarchisme in de afgelopen honderdvijftig jaar niets interessants had opgeleverd. Deze volgens hem wel zo verhelderende en krasse opmerking was in het bijzonder gericht aan de aan de debat deelnemende Eurodusniemedewerker.

Dan komt tijdens het krankzinnige ratelwerk op de door koffie met aandoenlijk veel suiker en overdreven vette pizza's plakkerige toetsenborden plotsklaps het onthutsende besef op dat Eurodusnie warempel zes levensjaren oud of jong is, het is maar net hoe je dat bekijkt. Omdat de vorig jaar samen met BarfuBoos georganiseerde festiviteiten wederzins goed bevallen waren is er besloten om dat dit jaar opnieuw te doen en dan ook maar tevens enigszins megalomaan uit te pakken onder de naam De Leidse Vrijplaats 10daage. Neem het de mensen die gedurende die periode achter de bar staan niet kwalijk als ze mogelijkwijs de laatste 2 van die 10 dagen niet meer zo vlot zullen zijn en wat onbestemd geagiteerd overkomen. Voor alle details over de 10 daagse feestelijke afvalrace lees je gewoon even de gele flyer elders in dit blad er op na. Er is trouwens nog een toevoeging voor dit programma: op de 24^e mei zal ook de Rotterdam Ska Jazz foundation optreden. Veel leesplezier met alle artikelen en schroom voor een retour aan de feestelijke 10daage wilt komen. Met name de demonstratie voor behoud van Vrijplaats Koppenhinksteeg, op zaterdag 17 mei mag je niet missen!

DONATEURS, NOGMAALS BEDANKT! (EN BLIJF AJB GEVEN WANT DUSNIEWS WIL EN ZAL GRATIS BLIJVEN: DANKZIJ JOUW DONATIES!)
Bijzondere dank gaat uit naar alle individuen en organisaties die ons weer met een financiële bijdrage hebben gesteund, met name Mevrouw Kramer uit Heemstede en XminY solidariteitsfonds.

Illustratiecredits: Illustratie bij artikel "Strategie van de verleiding": David Heykamp

Deze maand verschijnt de brochure "Van bazendemocratie naar basisdemocratie, een kort handboek voor een postparlementair project". Ja, je leest het goed, geen parlementair, geen buitenparlementair, maar een postparlementair project! De brochure gaat er van uit dat de parlementaire democratie onderdeel is van het probleem en niet van de oplossing. Ook die vormen van buitenparlementaire actie die proberen het parlementaire proces te beïnvloeden houden de illusie in stand dat er nog wat te kiezen valt en leiden de aandacht alleen maar af van wat er daadwerkelijk nodig is om fundamentele veranderingen in de verdeling van welvaart en welzijn te bereiken. Waar de realiteit om schreeuw is de radicale democratisering van alle maatschappelijke besluitvormingsprocessen. Hoogste tijd dus voor een postparlementair project.

VAN BAZENDEMOCRATIE NAAR BASISDEMOCRATIE

We leven in een tijd van verregende centralisering van politieke en economische macht. In de landen van de Europese Unie komt inmiddels de helft van alle wetgeving uit Brussel en wereldwijd krijgt een breed en samenhangend scala van internationale instituten zoals de Wereldhandelsorganisaties en het Internationaal Monetair Fonds steeds meer te zeggen over hoe mensen, tot in de verste uithoeken van onze planeet, hun levens organiseren. De trend van centralisering van politiek op mondial niveau gaat gepaard met toenemende monopoliseringssprocessen in de economie. Fusies tussen industriële conglomeren zijn aan de orde van de dag. Een bedrijf als General Electrics heeft een vermogen dat uitstijgt boven het bijeengeraapte vermogen van de armste dertig landen in de wereld.

Terwijl neolibrale politici zich lovend uittutten over de heilzame marktwerving en de wereldbevolking een wereld van overvloed beloven, valt er in werkelijkheid steeds minder te kiezen en blijkt de overvloed voor steeds minder mensen weggeteld. Het woord democratie is door deze ontwikkeling inmiddels uitgekleed tot 'het recht van de bevolking haar regering te kiezen' (uit het prisma woordenboek). Deze povere kijk op democratie materialiseert zich in de regelmatig terugkerende verkiezingscirkussen waarin het steeds moeilijker blijkt de bevolking te overtuigen dat er werkelijk nog iets te kiezen valt.

De steeds verdergaande 'ont-democratisering' van de maatschappelijke besluitvormingsprocessen leidt voortdurend tot conflicten tussen niet alleen hen die uitsluiten en hen die uitgesloten worden, maar ook binnen beide groepen. Om de ont-democratisering te kunnen continueren spelen politici bewust en onbewust het spel van verdeel en heers. Etnische groepen, sociale klassen en andere al dan niet kunstmatig gecreëerde tegenstellingen worden zorgvuldig gecultiveerd en ingezet om de fundamentele ongelijkheid in rechten en kansen te maskeren en verschillende groepen tegen elkaar uit te spelen.

Tegelijk wordt iedere ontklemende maatschappelijke onvrede gekanaliseerd in zogenaamde 'oppositiepartijen' en Niet Gouvernementele Organisaties, die in ruil voor een plaatsje aan de tafel van de macht de ontvrede op de bank en achter de TV houden. De oplettende lezer heeft het vast al begrepen, de auteur van dit boekje stelt dat er binnen de smalle parlementaire marges geen wezenlijke veranderingen in de maatschappelijke verhoudingen te behalen zijn.

PARLEMENTAIRE DEMOCRATIE: EEN KAPITALISTISCHE UITVINDING

Parlementaire democratie is een kapitalistische uitvinding, die de vorming en instandhouding van elites, hiërarchie en ongelijkheid moet rechtvaardigen. De Haagse poppenkast met haar 150 'beroeps-politici' activeert mensen niet, maar pacificeert hen en maakt hen onschadelijk. Verkiezingen en 'democratische inspraakmomenten' zijn niet veel meer dan folkloristische 'inspraakmomenten' die

het parlementair kapitalisme van een legitim jasje moet voorzien. Politici doen samen met gezagsgetrouwde en elkaar napratende massamedia weliswaar hun best ons er van te overtuigen dat er wel wat te kiezen valt, maar dat is op z'n zachtst gezegd overdreven. Voor zover er al wat te kiezen valt is het een keuze tussen stijlen. De parlementaire marges zijn klein en door het doorgeslagen poldermodel en de van alle kanten gepropageerde kuddelementaliteit wint grijs altijd.

Nee, acht decennia parlementaire democratie zijn meer dan genoeg geweest. Geen enkel excuus rechtvaardigt dat de kloof tussen rijk en arm, zowel tussen landen als binnen afzonderlijke landen alsmaar groter wordt en dat in onze naam voortdurend oorlog wordt gevoerd in landen waar de bevolkingen toch al geen fatsoenlijk brood te eten hebben. Het is de hoogste tijd voor een post-parlementair project, een project dat niet alleen de parlementaire kapitalistische machtsverhoudingen bestrijdt, maar tegelijk een rechtvaardig en werkbaar alternatief ontwikkelt en in praktijk brengt.

Het goede nieuws is dat er een alternatief is: basisdemocratie. Het streven naar basisdemocratie wordt voor radicale democratisering van alle maatschappelijke besluitvormingsprocessen. Van bazendemocratie is de naam van een brochure die bedoeld is om te laten zien dat basisdemocratie geen nieuw 'isme' is waarvoor eerst de massa's moeten worden overtuigd (waarna de macht kan worden gegrepen) en dat het ook geen onrealistische utopie is. Basisdemocratie is een concrete manier van horizontaal organiseren in het hier en nu en van lokaal tot wereldniveau.

Marco

Van bazendemocratie naar basisdemocratie is per half mei in z'n geheel te lezen op de website: <http://www.basisdemocratie.tk>. Je kunt er ook een PDF versie van het boekje downloaden. De brochure is ook te bestellen door vier Euro over te maken op girorekeningnummer 3184679 t.n.v. Dusnieuws in Leiden, onder vermelding van "brochure basismocratie".

A-INFOS

Kapitalistische activisten die betrokken zijn bij de verschillende vormen van sociale strijd tegen de kapitalistische klasse en haar sociale systeem. (...) Het soort anarchisme dat wordt voorgesteld door sommige pseudo-modernisten en pseudo-'revolutionairen' die symbolische acties beschouwen als vervanging van de massale strijd, of het soort anarchisme van "humanisten" dat andere taken ziet als even belangrijk of belangrijker dan de revolutionaire strijd voor de afschaffing van het kapitalistische systeem, steunen we niet. Het werk van A-infos wordt niet geïnspireerd door het egoïstische en egocentrische individualisme, het primitivisme, "het vrije kapitalisme zonder een staat" of zelfs een staat zonder vrij kapitalisme - die zich weliswaar verzetten tegen de bestaande kapitalistische orde, maar niet in de plaats hiervan een levensvatbaar model van een moderne sociale orde van vrijheid, gelijkheid, en solidariteit bieden."

Deze ronkende, weinig aan onduidelijkheid overlatende stellingname van het A-infos collectief wordt praktisch ingevuld met een streng selectieveleid. Kopij die niet voldoet aan de op de website van A-infos toegelichte uitgangspunten wordt geweigerd. Dit levert regelmatig het verwijt op dat het redactiecollectief sectarisch zou zijn, maar dat verwijt snijdt geen hout. Net als bij het maken van een papieren publicatie heeft de redactie vanzelfsprekend het recht te bepalen wat er wel of niet inkomt. Het staat bovendien eenieder vrij om zelf een alternatieve nieuwspagina op te zetten. A-infos vervult met haar meertalige opzet en haar expliciete stellingnamen een belangrijke toewijding aan het scala van nieuwsdiensten en discussieplatforms waarmee radicale sociale bewegingen hun activiteiten en discussies met elkaar delen en coördineren, of er in Nederland en Vlaanderen veel groepen zijn die aan de strenge criteria voldoen vraag ik me echter af...

Marco

VERVOLG VAN PAGINA I "STRATEGIE VAN DE VERLEIDING"

micro-targeting is trouwens ook voor velen al dagelijkse realiteit.) Professionele trendwachters infiltreren het uitgaansleven en de daar rondhangende subculturen en rapporteren vervolgens terug naar de marketing-laboratoria, waar wat hip is vliegensvlug in een hype wordt omgezet die de belangstelling van de jonge consumenten in één klap moet vangen.

Het behoeft geen nadere uitleg dat in de strijd om onze aandacht de commerce al het mogelijke doet om te achterhalen wat ons zoal bezighoudt. Zodra dit ontdekt is, begint de volgende fase in het proces van verleiding, bijvoorbeeld die van positionering. Dit houdt in dat bij het profileren van een bepaald merk aansluiting wordt gezocht bij iets dat zich reeds in onze gedachten bevindt. Aan eenvoudige, alledaagse handelingen en zaken, zoals kleuren of voorwerpen, wordt een merknaam gekoppeld. Positioning is een van de meest voorkomende marketingtechnieken en wordt treffend geïllustreerd door de poging van een, hier niet met naam te noemen, frisdrankfabrikant om de kleur blauw te patenteren. Nu is er iets dat ons bij uitstek, en vooral de mannen onder ons, de hele dag door bezighoudt en dat zowel bewust als onbewust een enorme invloed op ons gedrag heeft. Dit specifieke iets wordt dan ook voortdurend door reclamemakers gebruikt om ons tot kopen te verleiden... Seks.

In de strijd om onze aandacht is alles geoorloofd. Shock is voor reclamemakers een neutraal begrip en, gelet op het seksueel expliciete karakter van de geïmporteerde videoclips, lijkt kuiseid een illegale handelsbelemmering te zijn geworden. Geen huisje is heilig, geen onderwerp taboe. In hun pogingen ons tot consumeren te verleiden lijkt het de reclamemakers aan een beroepsethiek te ontbreken. Hun oneerbiedige aanpak komt vooraf tot uitdrukking in de wijze waarop vrouwen worden gebruikt om producten aan te prijzen. De meest overbodige producten ontlenen veelal een bestaansrecht aan het slanke, getrouwde lichaam op de achtergrond of de volrode tuliptassen die de beloftes van het product uitspreken. De commercialisering van seks is daarom niet zozeer een proces waarbij erotiekbeurzen aan invloed winnen, maar de steeds subtiele en/of agressievere wijze waarop sekualiteit wordt gebruikt om ons tot consumeren aan te zetten.

'Er is blijkbaar vraag naar, dus wie zijn wij om daar niet aan te voldoen?' -Theo Maassen

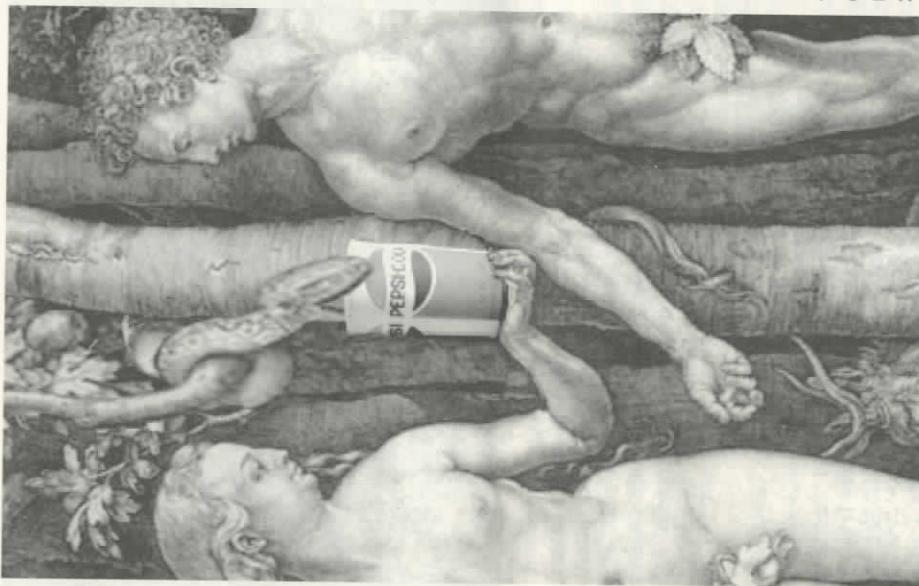
Onlangs heeft de commerce een nieuwe doelgroep ontdekt. Deze nieuwe markt bestaat niet uit de te leugengestelde babyboomers die voor de huidige recessie verantwoordelijk zijn, maar uit hun frisse, bijzonder koopkrachtige kinderen. Met op psychologische karakterprofielen gebaseerde reclamecampagnes wordt het gevoelsleven van deze jongeren uitgebuit om ze tot kopen te bewegen. 'Je zwakte is je waarde' lijkt het motto te zijn. Puberale onzekerheid en de daarmee gepaard gaande behoefte aan gemoedsrust zijn buitenkansjes voor de reclamemakers. Met droombeelden van populariteit, vriendschap en liefheid worden jongeren tot consumeren verleid. De mobiele-telefoon-revolutie is een mooi voorbeeld van hoe iets vanzelfsprekends als communicatie kan worden gebruikt om een product te verkopen. Het staat daardoor verveerd hierop luidt dat jongeren van nu heel goed in staat zijn tot relativeren. (Oftewel, ze zijn al afgestompt door gemiddeld meer dan 500 reclame-

argument is des te bedenklijker daar het maar één conclusie toestaat: wil een reclameboodschap alsnog enig effect sorteren, dan moet ze dus nog indringender zijn. De aantrekkringskracht van een product dient zo sterk te zijn dat het alle andere reclames verslaat. Dit is het punt waarop marketing haar toch al gebrekige moraliteit voorgoed laat vallen. Dit is de toekomst van de strategie van verleiding.

RESEARCH

Het moderne onderzoek naar de wijze waarop mensen beïnvloedbaar zijn is een combinatie van de kille precisie van de medische wetenschap en het dwingende toezicht van een totalitarist regime. Heden ten dage hangen er in winkelcentra over de hele wereld camera's boven de schappen, niet alleen om dierstal te voorkomen maar om het gedrag van consumenten vast te leggen. Des samenhorigen tussen verpakking en impuls, tussen kijken en kopen, wordt geanalyseerd om vervolgens geoptimaliseerd te worden. Ook wordt dergelijk observerend onderzoek in de vertrouwde omgeving van de huiskamer gedaan.

Duizenden gezinnen worden à la Big Brother in de gaten gehouden, zodat hun dagelijks bezigheden in 'consumermomenten' kunnen worden vertaald, waar-aan vervolgens bijvoorbeeld via positionering een merknaam wordt vastgeplakt: rust?thee, film?chips, etcetera. Echter, het onderzoek naar de behoeftes van de consument gaat nog verder, veel verder, want de test-subjecten

worden door middel van de technieken van de verleiding in een omgeving verzadigd van commercie? De hieronder genoemde stappen zijn slechts twee voorbeelden van hoe je kunt reageren op de strategie van verleiding. Uiteindelijk zul je jouw eigen 'zwaktes' als consument onder ogen moeten zien en zelf bepalen aan welke 'behoeftes' je wel en aan welke je niet wilt toegeven.

Hoe kun je je wapenen tegen verleiding in een omgeving verzadigd van commercie? De hieronder genoemde stappen zijn slechts twee voorbeelden van hoe je kunt reageren op de strategie van verleiding. Uiteindelijk zul je jouw eigen 'zwaktes' als consument onder ogen moeten zien en zelf bepalen aan welke 'behoeftes' je wel en aan welke je niet wilt toegeven.

Een eerste stap is het doorgronden van de technieken en motieven van de reclamemakers. Door, paradoxaal genoeg, een keer de tijd te nemen voor reclame en je proberen bewust te worden van haar werking kun je je als consument wapenen tegen de verleiding. Onder ogen moetien zien en zelf bepalen aan welke 'behoeftes' je wel en aan welke je niet wilt toegeven.

Een van die verregaande onderzoeks-methodes is de zogenoemde mindscan. De test-subjecten

(consumenten) worden reeksen afbeeldingen getoond, terwijl hun hersenen gescand worden met de MRI-apparaatuur die normaliter gebruikt wordt om tumoren op te spuren. Op grond van de verzamelde informatie brengen reclamemakers dan kleine veranderingen in hun reclameboodschappen aan, zodat deze onze diepste verlangens en emoties prikkelen. Al worden de namen van de bedrijven die zich in hun campagnes op deze technologie baseren niet vrijgegeven, het staat vast dat de mindscan steeds intensiever gebruikt wordt. Let wel, het gaat hier dus niet om een voorzetting van de vermeende experimenten uit de zestiger jaren, toen men tijdens bioscoopfilms met verborgen boodschappen het publiek tot de aankoop van popcorn in de pauze probeerde aan te zetten. Nee, het gaat hier om een op neuro-psychologie gebaseerde verfijning van de strategie van verleiding, waarbij uiteindelijk ieder beeld rechtstreeks aan onze menselijke driften en drijveren appelleert. In andere woorden, het gaat om manipulatie. Over de uiteindelijke gevolgen hiervan waag ik me vooralsnog niet uit te laten. In plaats daarvan zal ik een aantal handvatken aanreiken hoe je kunt omgaan met deze overwelddende hoeveelheid desinformatie die je als consument over je heen krijgt.

argument is des te bedenklijker daar het maar één conclusie toestaat: wil een reclameboodschap alsnog enig effect sorteren, dan moet ze dus nog indringender zijn. De aantrekkringskracht van een product dient zo sterk te zijn dat het alle andere reclames verslaat. Dit is het punt waarop marketing haar toch al gebrekige moraliteit voorgoed laat vallen. Dit is de toekomst van de strategie van verleiding.

De aanwezigheid van reclame zal de komende tijd alleen maar toenemen, het straatbeeld verwordt steeds meer tot een aaneenschakeling van etalages en de verleidingen van reclames worden alsmaar groter. In de toekomst zullen jongeren in toenemende mate het doelwit zijn van agressieve overreding en verborgen verleiders. Daarbij brengt de 'overmarkting' van publieke voorzieningen, zoals scholen en sociale instellingen, met zich mee dat binnenkort geen enkel terrein meer van commerciële bodemschappen gevrijwaard blijft. Het mentale leefmilieu is definitief aan het veranderen en de rol van de consument is niet langer meer die van vroeger. Consumentie zal meer en meer 'politiek' worden, in die zin dat consumenten de wijze wordt waarop je als individu uitdrukking geeft aan je overtuigingen. Het afkalvende consumenteervertrouwen is, ook volgens de reclamemakers, een voorbode van het steeds kritischer worden van de consument. Het klassieke begrip van democratie moet worden aangevuld met de niet slechts symbolische maar directe invloed van consumentengedrag op sociale verhoudingen. Niet alleen op lokaal, maar ook op internationaal niveau: de concrete keuzes die een consument dagelijks maakt blijken een grotere invloed op maatschappelijk verhoudingen te hebben dan de politieke kleur van zijn/haar regering. Milieuvervuiling, uitbuizing, kinderarbeid, machtsmisbruik... De stem van de consument is luider dan die van de burger. Voorbeeld: acties waarbij de link tussen consument en de arbeiders in de sweatshops op Sri Lanka wordt gelegd kunnen op den duur doeltreffender worden dan de lobby's van (semi-)politieke organisaties. Immers, geen vraag = geen aanbod. Maar voordat je als consument überhaupt weet welke keuzes je kunt en wilt maken, dien je eerst de verleiding te kunnen weerstaan.

Hoe kun je je wapenen tegen verleiding in een omgeving verzadigd van commercie? De hieronder genoemde stappen zijn slechts twee voorbeelden van hoe je kunt reageren op de strategie van verleiding. Uiteindelijk zul je jouw eigen 'zwaktes' als consument onder ogen moeten zien en zelf bepalen aan welke 'behoeftes' je wel en aan welke je niet wilt toegeven.

Een eerste stap is het doorgronden van de technieken en motieven van de reclamemakers. Door, paradoxaal genoeg, een keer de tijd te nemen voor reclame en je proberen bewust te worden van haar werking kun je je als consument wapenen tegen de verleiding. Onder ogen moetien zien en zelf bepalen aan welke 'behoeftes' je wel en aan welke je niet wilt toegeven.

Aalk

ANARCHISME AAN DE ANDERE KANT VAN DE OCEAAN

Aan het woord is Keith, een anarchist uit Melbourne, een stad in het zuiden van Australië. In Melbourne wonen 3,5 miljoen van de in totaal 20 miljoen inwoners van het Australische continent. Hoewel wonend en werkend aan de andere kant van de planeet blijken er veel overeenkomsten te zijn tussen het leven hier en daar.

Barricade Bookshop

Ik woon in de wijk Brunswick en ben actief in onder meer de anarchistisch boekwinkel "Barricade". Deze winkel bestaat zo'n acht jaar en ontleent haar naam aan de tijd dat de winkel geregeld werd aangevallen door fascisten. Het gebouw moet beharringly worden gehuist. Barricade huisvest niet alleen een boekwinkel maar biedt ook onderdak aan andere groepen zoals een Food Not Bombs groep (een groep die gratis eten uitdeelt op straat, red.) en tot voor kort een anarchistische bibliotheek.

Behalve in Barricade werk ik ook in de Brunswick Community Resource Group (BCRG). Het BCRG collectief is gevestigd in een groot woonhuis. Je vindt in het activiteitenruimte, een drukkerij en een bibliotheek (deze was eerst in Barricade gehuisvest). Het BCRG collectief telt twintig leden die actief zijn binnen de verschillende projectgroepen. Alle leden noemen zich 'anarchist' en dat is geen toeval. Wij vragen dat het hebben van voorzieningen (resources) allerlei mensen aantrekt die lang niet altijd je ideeën hoeven te delen. Om het lidmaatschap een formeel tintje te geven en de rekeningen te betalen betaalt ieder collectief lidmaatschaps geld. De BCRG en de Barricade Boekwinkel staan momenteel op het punt om een gebouw aan te kopen dat beide collectieven kan huisvesten. We hebben een gebouw op het oog waar niet alleen voor beiden plaats is, maar ook de activiteiten ook kunnen worden uitgebreid.

OVERKOEPELEND ORGANISATORISCH RAAMWERK

Onder de naam BCRG worden geen politieke acties en activiteiten georganiseerd, dat is iets

voor de projectgroepen die tezamen het collectief vormen. BCRG is dus vooral een overkoepeleidend organisatorisch raamwerk dat een aantal voorzieningen in stand houdt. Deze voorzieningen worden ook gebruikt door groepen die niet vertegenwoordigd zijn in het BCRG collectief. De verantwoordelijkheid voor het beheer van de voorzieningen ligt echter bij de leden van het collectief, en meer specifiek, bij de projectgroepen. Zo wordt de bibliotheek beheerd door de lokale afdeling van de anarchistisch-syndicalistische federatie. Wanneer je boeken wilt lenen moet je eerst lid worden. In de praktijk blijken boeken namelijk nogal makkelijk zoek te raken. Ook de drukkerij is een aparte projectgroep binnen het collectief. Ze drukken bijvoorbeeld pamfletten, posters, boekjes en brochures, vaak op verzoek van externe groepen of individuen. De internetserver verzorgt niet alleen goedkope toegang tot het internet, maar ook ruimte voor websites voor tal van anarchistische initiatieven. De server is om technische redenen sinds kort niet meer in het BCRG gebouw gehuisvest, maar maakt wel deel uit van het collectief.

Een andere activiteit die met grote regelmaat plaatsvindt zijn de 'gemeenschappelijke maaltijden'. Vrijwel iedere week kookt er iemand en organiseert daar omheen een discussie. De discussie kan over van alles en nog wat gaan, soms gaat het om anarchistische theorievorming, een andere keer over actuele campagnes en onderwerpen. Deze 'gemeenschappelijke maaltijden' worden publiekelijk aangekondigd en iedereen is welkom. De BCRG is dus behalve een voorzieningencentrum ook een sociale ontmoetingsplaats.

Het collectief is zo georganiseerd dat alle projectgroepen apart vergaderen. Eén keer per maand komt het hele collectief bij elkaar voor een plenaire vergadering. Dit is het moment dat de grote, project-overstijgende, besluiten genomen worden. We werken tijdens de vergaderingen met 'faciliteerders', oftewel mensen die ervaren zijn in het begeleiden van besluitvormingsprocessen. Het nemen van goede, duidelijke besluiten is best nog moeilijk. We vergaderen niet alleen dikwijls onder tijdsdruk en er zijn ook regelmatig misverstanden over wie wat precies moet gaan doen. We proberen deze situatie te verbeteren, zo werken we sinds een tijdje met handsignalen waarmee we geruisloos dingen aan elkaar kunnen duidelijk maken zoals "schieft even op" of "ik ben het er niet mee eens". Niet alle leden steken even veel tijd in het collectief. Sommige leden zie je bijna alleen maar tijdens vergaderingen en doen tussen door niet veel. Dat is op zich geen probleem, het helpt juist voor komen dat een voorhoede van anarchistische fulltime activisten de zaak te veel naar zich toe trekt. In het collectief worden besluiten in principe met consensus genomen. Dat betekent dat iedereen het met een besluit eens moet zijn. Dit lukt vrijwel altijd en voor de zeldzame keren dat het niet lukt geldt dat de steun van 80% van de collectiefleden voldoet om een besluit aan te kunnen nemen. We hebben deze stemclausule ingebouwd om niet in impasses te geraken en te voorkomen dat enkelingen besluiten kunnen tegenhouden, want dat zou natuurlijk niet eerlijk zijn. Gelukkig komt het vrijwel nooit tot een stemming en bereiken we meestal zonder al te veel problemen consensus. Door het collectief van een formele organisatorische opzet te voorzien zorgen we er niet alleen voor dat de organisatie toegankelijk is voor veel mensen, het garandeert ook dat de besluitvorming op transpar-

rante wijze plaatsvindt.

Het mooie van een plek als de BCRG is dat het een vrijplaats is voor vaak heel verschillende mensen, nieuwe ideeën en initiatieven. Dat wil echter niet zeggen dat de samenwerkking altijd even soepeltjes loopt. Botsende persoonlijkheden en de conflictierende agenda's bemoedigen soms de samenwerking. Volgens mij is dat onvermijdelijk. Mensen zijn nu eenmaal verschillend en hebben verschillende interesses. Een balans vinden tussen alle verschillen is lang niet altijd even makkelijk en al helemaal niet wanneer het persoonlijke en politieke door elkaar gaan lopen. Er wordt dan ook in de BCRG regelmatig geruimd, maar goed dat hoort er nu eenmaal bij. Het is overigens een gelukkig een zeldzaamheid dat we er niet op een bevredigende manier uit komen, en dat een conflict zover oploopt dat de situatie onwerkbaar wordt.

GROEIENDE BEWEGING

De afgelopen jaren groeide de anarchistische beweging in Australië als kool. Een belangrijke katalysator waren de acties tijdens het in 2000 in Melbourne gehouden World Economic Forum (WEF). Anarchisten en andere autonome groepen hebben enorm veel energie in gestoken in het organiseren van deze protesten en hoewel volgens mij de protesten op de dag zelf grotendeels zijn mislukt werkte het wel als katalysator voor andere initiatieven. De protesten tegen de WEF waren voor een groot deel een reactie op de internationale golf van andersglobaliseringprotesten. Mensen voelden zich opeens niet meer alleen, maar merkten dat ze deel uit maakten van een wereldwijde beweging.

Twee jaar later volgde de eveneens succesvolle campagne tegen het vluchtelingscentrum "Woomera" (2002). In deze campagne, die als hoogtepunt een actiekamp bij het midden in de woestijn gelegen Woomera had, speelden anarchisten eveneens de hoofdrol. Tijdens het kamp werden hekkens omver getrokken en tentatellen vluchtelingen ook daadwerkelijk bevrijd. Het was een ongekend succes en de spectaculaire beelden waren wereldwijd op TV te zien.

Misschien nog belangrijker dan de media-aandacht is het werk van Woomera

"ANARCHY IN MELBOURNE"

zien waartoe basisdemocratische groepen in staat zijn wanneer ze landelijk de handen ineenslaan. De toegenomen aandacht voor autonome organisatie- en activormen vertaalt zich vandaag de dag onder meer ook in allerlei initiatieven voor het creëren van 'vrije ruimtes'. De behoefte aan dit soort plekken is enorm. Het is overigens niet voor het eerst dat we in Australië een golf van dit soort initiatieven zien. Begin jaren negentig had je ook een beweging gericht op het creëren van 'autonome zones'. De ervaring die toen door mensen is opgedaan is echter helaas grotendeels verloren gegaan. Dit komt niet alleen doordat er nu andere mensen actief zijn, maar ook omdat de afstanden hier vaak enorm zijn. Van Melbourne in het zuidoosten naar Perth, aan de westkust, is ongeveer even ver als van Londen naar Moskou. Brisbane is de meest oostelijke stad en ligt nog verder weg van Perth dan Melbourne, maar nog steeds maar daar zijn geen bevolkingscentra van bekendenis. Behalve de afstand zit ook het politieke klimaat niet mee. De politieke partijen verrechtsen alsmaar meer het geen zicht uit in een uitermate xenofob en repressieve leid.

De trend richting het creëren van vrije ruimtes gaat overigens gepaard met de nodige discussie. Nogal wat mensen wijzen op het gevaar dat de vrije ruimtes verworden tot subculturele getto's. In de verhitte discussies lopen persoonlijke en politieke overwegingen door elkaar heen. Persoonlijk ben ik van mening dat het verkeerd is jzelf te isoleren van de buitenwereld, het heeft zelfs iets elitairs. Helaas is het ook zo dat nogal wat mensen niet in staat zijn (of niet de moeite nemen) om te communiceren met 'de mensen op straat'. Sommigen neigen zich als het ware te distantiëren van de maatschappij, waarvan ze de grondbeginnen afwijzen. Ik heb overigens niet de illusie dat dit een geheel nieuwe discussie is. Het is er eerder een discussie zonder eind.

Marco

Website Xchange:
<http://www.xchange-anarki.net>

Meer lezen over de kritiek op praktijk van Trotskisten?
<http://squat.net/eurodusnie/articles/trotskyindex.htm>

"Sack Bosses",
Barricade
Bookshop,
anarchistische
boekhandel in
Melbourne

EUROTOP IN THESSALONIKI

DE VOLGENDE HALTE VOOR DE ANDERSGLOBALISERINGSBEWEGING?

Nog even en het zes maanden lange EU presidentschap voor Griekenland zit er weer op. Ook deze keer eindigt het door landen per toerbeurt vervulde presidentschap met een Eurotop waarbij alle EU Leiders aanwezig zullen zijn. De komende Eurotop vindt plaats van 19-21 juni in de buurt van de tweede stad van het land, Thessaloniki. Hoewel het wisselend presidentschap een ritueel is was het Griekse presidentschap alles behalve normaal. Niet alleen is er op het politieke wereldtoneel van alles gaande, niet in de laatste plaats de oorlog tegen Irak, maar ook de uitbreiding van de unie met 10 landen zal grote gevolgen hebben.

OORLOG, STEEDS MAAR WEER OORLOG...

Om niet de oorlog te beginnen heeft de EU zich steun en toeverlaat getoond van de Anglo-Amerikaanse coalitie die momenteel Irak bezet. Hoewel de 'vredestretoriek' van regeringsleiders als Chirac en Schröder soms anders wilden doen geloven heeft geen enkele Europese regering medewerking geweigerd aan de militaire interventie in Irak. Een groot deel van de munitie die duizenden Irakezen noodlotig werd, werd vervoerd via Europese snelwegen, luchthavens en spoorlijnen, en vanaf de Britse basis Fairford en de Griekse basis Souda vertrokken vliegtuigen voor hun bombardementsvluchten. De Europese betrokkenheid werd treffend verwoord door de Duitse ambassadeur in de VS die zei: "Onze feitelijke steun overtuigt die verbale steun van vrijwel alle coalitiemediaanse troepenmacht verving ze deze in "brandhaarden" als Kosovo en Afghanistan. Terwijl het vermoeden van onschuldige Irakezen nog in volle gang was, richtten de Europese vredesduiven zich op het binnenslepen van een deel van de lucratieve contracten voor "de wederopbouw" van Irak. Na de val van Bagdad waren Chirac en Schröder er als de kippen bij om de VS te feliciteren met de "overwinning van democratie over dictatuur" en boden aan om onder de vlag van de VN "vredestroepen" te sturen naar Irak, in ruil voor een aandelen in de "wederopbouw". Het veiligstellen van economische belangen is weer eens belangrijker dan de levens van onschuldige mensen.

Dit oorlog wordt echter niet alleen gevoerd tegen de Iraakse bevolking, de oorlog is er ook één tegen de Europese bevolking. De voorzitter van de EU - de Griekse minister Simitsis - verklaarde toen de oorlog in volle gang was, tijdens een ingelaste Eurotop in Brussel, dat omdat men het niet eens was over de oorlog, men zich maar moest gaan richten op de implementatie van het akkoord van Lissabon. Voor wie door de akkoorden meest dynamische en concurrentiële kennismachappij in de wereld. Belangrijk onderdeel van dit voornement is een verdere flexibilisering van de arbeidsmarkt (lees: meer uitzendwerk, meer deeltijdarbeid en een verdere versoepeling van het ontslagrecht) en de gebruikelijke maatregelen ter stimulering van marktwerking op andere terreinen dan de arbeidsmarkt. Sinds 11 september zijn de Westerse werkneemers misschien nog wel het meest van iedereen slachtoffer geworden van "collateral damage". Toen de bommen op Bagdad vielen ontsloeg de British Airways 13.000 van haar medewerkers, de Commerzbank ontdeed zich van 4.000 mensen en de lijst gaat door...

Tegelijk wordt het steeds meer de vraag of Europese werknemers op hun oude dag nog kunnen genieten van hun pensioen of dat ze zullen moeten werken tot ze er bij neervallen. In vrijwel alle EU-landen staat de pensioengerechtigde leeftijd ter discussie er circuleren serieuze voorstellen de leeftijd op te schroeven naar 67, zelfs 71 jaar! Het zijn niet alleen conservatieve en rechtse regeringen die met zulke plannen komen, ook de sociaal democatische regeringen doen alles om het braafste neolibrale kindje van de klas te zijn. Europese regeringen geven het Terrornisme en de Oorlog tegen de schuld van de recessie, zaaien angst en terroriseren vervolgens hun eigen bevolking met sociale en repressieve maatregelen. De sociale verworvenheden van de verzorgingsstaat, die er overigens waren om de structurele uitbuiting en ongelijkheid te verbloemen, worden in rap tempo teruggedraaid. Overal in Europa zitten mensen in de bak vanwege hun politieke overtuiging en aan de hand van geheime "zwarte lijsten" worden mensen de toegang tot landen ontzegd, wanneer ze willen deelnemen aan politieke manifestaties. Tegelijk verplicht het Europees uitleveringsverdrag landen haar eigen ingezetenen uit te wijzen aan andere EU landen indien daarvoor een verzoek wordt ingediend. Terwijl een invasieleger in Irak op zoek gaat naar zogenoemde "verboden wapens" bestookt de Europese politie de vredes-demonstranten met allerlei nieuw wapentuig, waaronder ook de nodige chemische wapens.

De Europese Unie wordt ook steeds vijandiger jegens immigranten. Hoewel de Europese kapitalisten verantwoordelijk zijn voor een groot deel van de armoede en ellende in de landen waar mensen vandaan vluchten, doet men alles om te voorkomen dat zij Europa bereiken. Miljoenen immigranten leven als tweede- of derderangs burgers in dikkwijls ook het represieapparaat treft hun het hardst. De gevangenis zitten vol met gemarginaliseerde en gecriminaliseerde immigranten. Vluchtelingen wiens asielverzoek wordt afgewezen verdwijnen in de illegaleiteit of worden gerepatrieerd, niet zelden bij thuiskomst gevangengeset of vermoord.

Om niet de oorlog te beginnen heeft de EU zich steun en toeverlaat getoond van de Anglo-Amerikaanse coalitie die momenteel Irak bezet. Hoewel de 'vredestretoriek' van regeringsleiders als Chirac en Schröder soms anders wilden doen geloven heeft geen enkele Europese regering medewerking geweigerd aan de militaire interventie in Irak. Een groot deel van de munitie die duizenden Irakezen noodlotig werd, werd vervoerd via Europese snelwegen, luchthavens en spoorlijnen, en vanaf de Britse basis Fairford en de Griekse basis Souda vertrokken vliegtuigen voor hun bombardementsvluchten. De Europese betrokkenheid werd treffend verwoord door de Duitse ambassadeur in de VS die zei: "Onze feitelijke steun overtuigt die verbale steun van vrijwel alle coalitiemediaanse troepenmacht verving ze deze in "brandhaarden" als Kosovo en Afghanistan. Terwijl het vermoeden van onschuldige Irakezen nog in volle gang was, richtten de Europese vredesduiven zich op het binnenslepen van een deel van de lucratieve contracten voor "de wederopbouw" van Irak. Na de val van Bagdad waren Chirac en Schröder er als de kippen bij om de VS te feliciteren met de "overwinning van democratie over dictatuur" en boden aan om onder de vlag van de VN "vredestroepen" te sturen naar Irak, in ruil voor een aandelen in de "wederopbouw". Het veiligstellen van economische belangen is weer eens belangrijker dan de levens van onschuldige mensen.

Dit oorlog wordt echter niet alleen gevoerd tegen de Iraakse bevolking, de oorlog is er ook één tegen de Europese bevolking. De voorzitter van de EU - de Griekse minister Simitsis - verklaarde toen de oorlog in volle gang was, tijdens een ingelaste Eurotop in Brussel, dat omdat men het niet eens was over de oorlog, men zich maar moest gaan richten op de implementatie van het akkoord van Lissabon. Voor wie door de akkoorden meest dynamische en concurrentiële kennismachappij in de wereld. Belangrijk onderdeel van dit voornement is een verdere flexibilisering van de arbeidsmarkt (lees: meer uitzendwerk, meer deeltijdarbeid en een verdere versoepeling van het ontslagrecht) en de gebruikelijke maatregelen ter stimulering van marktwerking op andere terreinen dan de arbeidsmarkt. Sinds 11 september zijn de Westerse werkneemers misschien nog wel het meest van iedereen slachtoffer geworden van "collateral damage". Toen de bommen op Bagdad vielen ontsloeg de British Airways 13.000 van haar medewerkers, de Commerzbank ontdeed zich van 4.000 mensen en de lijst gaat door...

Tegelijk wordt het steeds meer de vraag of Europese werknemers op hun oude dag nog kunnen genieten van hun pensioen of dat ze zullen moeten werken tot ze er bij neervallen. In vrijwel alle EU-landen staat de pensioengerechtigde leeftijd ter discussie er circuleren serieuze voorstellen de leeftijd op te schroeven naar 67, zelfs 71 jaar! Het zijn niet alleen conservatieve en rechtse regeringen die met zulke plannen komen, ook de sociaal democatische regeringen doen alles om het braafste neolibrale kindje van de klas te zijn. Europese regeringen geven het Terrornisme en de Oorlog tegen de schuld van de recessie, zaaien angst en terroriseren vervolgens hun eigen bevolking met sociale en repressieve maatregelen. De sociale verworvenheden van de verzorgingsstaat, die er overigens waren om de structurele uitbuiting en ongelijkheid te verbloemen, worden in rap tempo teruggedraaid. Overal in Europa zitten mensen in de bak vanwege hun politieke overtuiging en aan de hand van geheime "zwarte lijsten" worden mensen de toegang tot landen ontzegd, wanneer ze willen deelnemen aan politieke manifestaties. Tegelijk verplicht het Europees uitleveringsverdrag landen haar eigen ingezetenen uit te wijzen aan andere EU landen indien daarvoor een verzoek wordt ingediend. Terwijl een invasieleger in Irak op zoek gaat naar zogenoemde "verboden wapens" bestookt de Europese politie de vredes-demonstranten met allerlei nieuw wapentuig, waaronder ook de nodige chemische wapens.

De Europese Unie wordt ook steeds vijandiger jegens immigranten. Hoewel de Europese kapitalisten verantwoordelijk zijn voor een groot deel van de armoede en ellende in de landen waar mensen vandaan vluchten, doet men alles om te voorkomen dat zij Europa bereiken. Miljoenen immigranten leven als tweede- of derderangs burgers in dikkwijls ook het represieapparaat treft hun het hardst. De gevangenis zitten vol met

Tenslotte is de Europese Unie verantwoordelijk voor gigantische vervuiling van het milieu. De Eurotop vindt plaats in het Noorden van Griekenland. Op enkele honderden kilometers ligt Kosovo, Bosnië en Servië dat bezait is met de resten van de met verarmd uranium bewerkte munitie. Duizenden mensen zijn er al doodziek van geworden. Tegelijk wemelt het in de EU van de kerncentrales en is het wachten op een nieuw Chernobyl. En overal wordt natuur bedreigd door oprukken beton en asfalt. Intensieve veehouderij en schaalvergroting in de agrarische sector veroorzaken dierenlijke vervuiling en epidemieën. Alles om de weg vrij te maken voor nog meer bedrijfsleven en nog hogere winsten.

DE EUROPESE UNIE KAN NIET WORDEN HERVORMD, ZE MOET WORDEN AFGE BROKEN!
Er zijn miljoenen mensen in beweging die stellen dat een ander Europa mogelijk is. Zij beweren dat een Europa bestuurd door sociaal democraten, in plaats van conservatieven, een democratischer, groener en rechtvaardiger Europa zou brengen. In hun optiek zou Europa zo een tegenwicht kunnen gaan vormen voor de dominante economische en politieke rol van de VS en dat een nieuw evenwicht ons vrede en welvaart zal brengen. Maar dat is onzin! Het is immers duidelijk dat het helemaal niets uitmaakt of er conservatieve of sociaal democraten aan de macht zijn; de levensstandaard van de gemiddelde burger holt in alle EU landen achteruit, welke regering er ook in het zadel zitten, en bovendien zijn die regeringen (mede)verantwoordelijk voor een lange serie misdadige oorlogen waaronder oorlog in Irak (1991/2003), Afghanistan etc.

In onze strijd om oorlogen te stoppen, voor sociale en economische rechtvaardigheid, voor een duurzame verhouding tussen mens en de rest van de natuur, zijn regeringen en de instituten die zij creëren geen bondgenoot maar tegenstander. Het steunen van sociaal democratische "opposite" is het graven van ons eigen graf. De EU steunt tegen de VS is niet meer dan één moordenaar verkiezen in plaats van twee. De miljoenen mensen die de afgelopen maanden hebben gedemonstreerd tegen oorlog kunnen maar op één manier winnen en dat is door zichzelf op een basisdemocratische manier te organiseren, niet alleen tegen een oorlog maar ook voor een alternatief in het hier en nu.

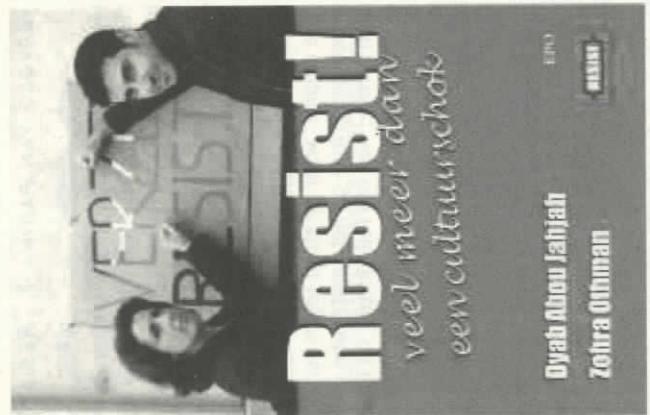
DIRECTE ACTIE IN THESSALONIKI !

De komende Eurotop vindt plaats bij Griekenland's tweede stad, Thessaloniki, een stad met 1,5 miljoen inwoners. In Griekenland is de weerstand tegen de Europese Unie waarschijnlijk het grootst, van alle EU landen. De Griekse samenleving en economie loopt in veel opzichten tien jaar achter op de meeste andere Europese landen en staat momenteel onder hevige druk om alles wat los en vast zit te verwijderen en liberaliseren. De wereldwijde recessie slaat er daarom extra hard toe. Dit verklaart de enorme deelname aan de anti EU protesten die afgelopen maanden, die overigens meestal ook expliciet tegen de oorlog gericht waren. Honderdduizenden studenten, vakbondsleden en (vredes-) activisten gingen al de straat op en de verwachting is dat het in Thessaloniki niet anders zal zijn. De dreiging van grote en confrontele protesten hebben de Eurotop al verjaagd naar een Toeristenresort, 150 kilometer buiten de stad in Porto Karras (Halkidiki). De regerende PASOK partij (sociaal democratisch) probeert tegelijk de protesten te infiltreren via de vakbonden en het Grieks Sociaal Forum. Dit kan echter niet voorkomen dat een aanzienlijk deel van de demonstranten antikapitalistisch zal zijn en dat minstens één van de demonstraties ook naar Porto Karras zal gaan, met de bedoeling de bijeenkomst daar te stoppen.

Diverse fora van antikapitalisten waaronder het "Struggle Initiative Thessaloniki 2003" organiseren tussen 14 en 22 juni tal van activiteiten zoals een internationale camping tegen kapitalisme en imperialisme (op het universiteitsterrein, in het centrum van de stad). Er is nog geen precies programma bekend, dit hangt ook af van wat jullie er willen organiseren, maar laat je daardoor niet ontmoedigen. In Griekenland worden dit soort dingen namelijk op een kortere termijn gepland dan we hier in Nederland gewend zijn.

Stella
Dusnworld, de mondiale werkgroep van Eurodusnie
Meer informatie: <http://www.thessaloniki2003.gr>

Bij de verkiezingen van 18 mei in België kunnen onze zuiderburen ook stemmen op de lijst Resist!: een lijstverbinding van de marxistisch-leninistische splinter PvdA en de Arabisch Europees Liga (AEL). De samenwerking heeft in België heel wat stof doen opwaaien. Pas verscheen bij uitgeverij EPO het boekje Resist!, waarin de Belgische AEL-oprichter Dyab Abou Jahjah en PvdA'er Zahra Othman hun politieke motivatie uitleggen. De inleiding van het boekje wordt verzorgd door Han Soete en Christoph Callewaert van Indymedia.be.

Abou Jahjah is een opvallende verschijning, niet alleen in België; ook in Nederland. Afhankelijk van de situatie kan hij praten als politicus, agitator of verzoener. De man is kortom een handig debater, die goed aanvoelt welke onderdelen van het AEL programma controversieel zijn. Opvallend in het boekje Resist! is dat Abou Jahjah slechts zijdelings op het binnenlandse politieke programma van de lijstverbinding ingaat. Het grootste deel van zijn verhaal gaat over internationale politieke verhoudingen, in het bijzonder in de arabische wereld.

Jahjah schrijft een bevrijdingsnationalist te zijn, stervend naar "een grote Arabische staat", vroeger ook een ideaal van de Egyptische president Nasser en de Libische leider Moammar Kadhaifi. Dit islamitisch nationalisme van Jahjah heeft tot doel de bevrijding van het kolonialisme, dat nog steeds bestaat in de vorm van het "internationale plundersysteem" geleid door de Amerikanen, en uiteraard de bezetting door Israël van Palestina. "Een groot continentaal land" in de arabische regio

AEL, die ook in Nederland gevestigd is, verdient naast waardering echter ook kritiek.

KRITIEK OP DE AEL

KRITIEK OP DE AEL
In België heeft de op lijstverbindende Resist discussies.
Kritiek kwam onder andere van Jaap Kruithof(1), die de houding van AEL tegen de aanslagen van 11 inhoudelijk en organisch religie (de islam) en hem bekritiseerd. "AEL drukking worden onder ogen gezien. De 'grieze antithese' moet onderdrukking van verschillende groepen op etniciteit en religie.

ziet hij nadrukkelijk als tegenwicht tegen de macht van de VS, en zal er ook voor zorgen dat Israël zal "verdwijnen". Jahjah lijkt een ouderwetse anti-imperialist met als idealistisch streven een pan-arabische staat. Anti-kapitalisme komt niet in zijn verhaal voor. Wel sympathiseert hij met de anti-globalisatiebeweging, die volgens hem duidelijke keuzes moet maken, zoals "wij zijn dus voor alle mensen die tegen Amerika willen strijden"

Het verhaal van Zohra Othman, als advocate werkzaam in een Pvda-bureau voor rechtshulp, is concreet voor alle mensen die tegen Antenna willen zeggen. En tegen Israël. De bevrijding van Palestina is voor Jahjah een hoofdthema.

ter, want sluit beter aan bij de Belgische situatie. Zij richt zich duidelijk in de eerste plaats op maatschappelijke misstanden in België: massa-ontslagen, bedrijfssluitingen, bureaucratie, rechtsongelijkheid en alledaags racisme. Bij haar nauwelijks uitwijdingen over arabisch nationalisme of de islam. Othman is een gematigd islamitisch communiste. Haar Pvda achtergrond blijkt onder andere uit haar analyse van racisme ("in een socialistische maatschappij is geen racisme nodig om mensen te verdeelen") en haar waardering voor het regime in Noord-Korea: een derde-wereldland "dat echt tot ontwikkeling is gekomen door het socialisme". Net als in het verhaal van Jahjah komt de sterke solidariteit met Palestina bij haar naar voren.

Op de binnenlandse plannen van Resist!, waar de invloed van de AEL duidelijk aan af zien valt, zit veel goeds: men bepleit strengere anti-discriminatie-wetgeving, een sterker sociaal beleid, ageert tegen de afbraak van collectieve voorzieningen en bepleit vermindering van directe democratie. De staat moet a-religieus en a-cultureel zijn. Internationaal keert men zich tegen het imperialisme, de door de VS opgelegde “Nieuwe Wereldorde” en Israël.

Een organisatie die op militante manier strijd tegen discriminatie en racisme is in België, en vooral in "Vlaams Blok-stad" Antwerpen meer dan nodig. Bij hen beoordeelen van Resist moet in de eerste plaats gekomen worden naar de AEL, die de lijst aanvoert en ook

RESIST?

Rechte en respect van elkaar in de samenleving wordt weliswaar aangemoedigd, maar wel "met inachtneming van de rol van de vrouw in het gezin". (6)

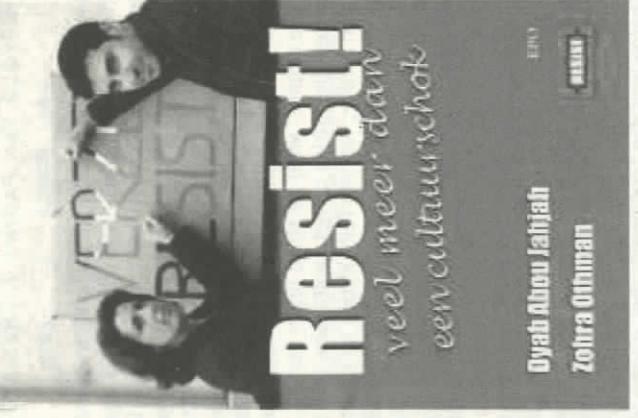
DE PARTIJ VAN DE ARBEID
De samenwerking tussen AEL en Partij van de Arbeid
lijkt merkwaardig: het religieuze karakter van de AEL
zou de PvA als internationaal gerichte marxistisch-

enimistische partij niet moeten aanspreken, net als de PvdA voor samenwerking met de AEL binnen Resist! is waarschijnlijk opportunistisch van aard: men hoopt, versterkt met de AEL, een voet tussen de deur te krijgen in de parlementaire politiek. De PvdA is een dogmatische marxistische partij, voorstander van een planeconomie geleid door een socialistische staat. Haar programma is geïnspireerd op dat van het Zesde Wereldcongres van de Communistische Internationale uit 1928. Is Nederland

un 1926. In Nederland trok de PvdA nog niet neest op de NCNP. In de visie van de PvdA voerden Lenin en Stalin een revolutionaire politiek, die verpest is door Chroestjov. Op de website van de PvdA glimt een hamer en sikkel je tegemoet. Overeenkomsten met de AEL zijn de felle afkeer van de VS en van Israël, en een groot anti-imperialistisch wereldbeeld. Ludo Martens van de PvdA praat bijna juichend over 11 september 2001: "de dag waarop de volkeren van Azië, Afrika en Amerika hebben besloten dat de monsterlijke misdaden die het imperialistisch systeem hen heeft doen ondergaan vroeg of laat gewroken zullen worden". Net als de AEL bepleit de PvdA een boycot van Israëlische producten.

"RESIST", MAAR TEGEN WAT PRECIES?

Resist heeft enkele uitstekende programmapunten, en ook het programma van de AEL bevat veel punten waarin radicaal-links zich kan vinden. Aansprekend is de militante houding van de AEL tegen racisme en de criminalisering van islamitische migranten. Bepaald niet aansprekend is de nadruk die bij de AEL gelegd wordt op arabisch nationalisme en religie, en het deels onderschrijven van dezelfde conservatieve agenda als die van het CDA of 'kleinrecht' in Nederland.

Bij de verkiezingen van 18 mei in België kunnen onze zuiderburen ook stemmen op de lijst Resist! een lijstverbinding van de marxistisch-leninistische splinter PvdA en de Arabisch Europees Liga (AEL). De samenwerking heeft in België heel wat stof doen opwaaien. Pas verscheen bij uitgeverij EPO het boekje Resist!, waarin de Belgische AEL-oprichter Dyab Abou Jahjah en PvdA'er Zahra Othman hun politieke motivatie uitleggen. De inleiding van het boekje wordt verzorgd door Han Soete en Christoph Callewaert van Indymedia.be.

Abou Jahjah is een opvallende verschijning, niet alleen in België; ook in Nederland. Afhankelijk van de situatie kan hij praten als politicus, agitator of verzoener. De man is kortom een handig debater, die goed aanvoelt welke onderdelen van het AEL programma controversieel zijn. Opvallend in het boekje Resist! is dat Abou Jahjah slechts zijdelings op het binnenlandse politieke programma van de lijstverbinding ingaat. Het grootste deel van zijn verhaal gaat over internationale politieke verhoudingen, in het bijzonder in de arabische wereld. Jahjah schrijft een bevrijdingsnationalist te zijn, streng naar "een grote Arabische staat", vroeger ook een idealist van de Egyptische president Nasser en de Libische leider Moammar Kadafi. Dit islamitisch nationalisme van Jahjah heeft tot doel de bevrijding van het kolonialisme, dat nog steeds bestaat in de vorm van het "internationale plundersysteem" geleid door de Amerikanen, en uiteraard de bezetting door Israël van Palestina. "Een groot continentaal land" in de arabische regio ziet hij nadrukkelijk als tegenwicht tegen de macht van de VS, en zal er ook voor zorgen dat Israël zal "verdwijnen".

Jahjah lijkt een ouderwetse anti-imperialist met als idealistisch streven een pan-arabische staat. Anti-kapitalisme komt niet in zijn verhaal voor. Wel sympathiseert hij met de anti-globaliseringbeweging, die volgens hem duidelijke keuzes moet maken; zoals "wij zijn dus voor alle mensen die tegen Amerika willen strijden". En tegen Israël. De bevrijding van Palestina is voor Jahjah een hoofdthema.

Het verhaal van Zahra Othman, als advocate werkzaam in een PvdA bureau voor rechtshulp, is concreter, want sluit beter aan bij de Belgische situatie. Zij richt zich duidelijk in de eerste plaats op maatschappelijke misstanden in België: massa-ontslagen, bedrijfsuitingen, bureaucratie, rechtsongelijkheid en alledaags racisme. Bij haar nauwelijks uitwijdingen over arabisch nationalisme of de islam. Othman is een gematigd islamitisch communiste. Haar PvdA achtergrond blijkt onder andere uit haar analyse van racisme ("in een socialistische maatschappij is geen racisme nodig om mensen te verdelen") en haar waardering voor het regime in Noord-Korea: een derde-wereldland "dat echt tot ontwikkeling is gekomen door het socialisme". Net als in het verhaal van Jahjah komt de sterke solidariteit met Palestina bij haar naar voren.

Op de binnenlandse plannen van Resist!, waar de invloed van de AEL duidelijk aan af zien valt, zit veel goeds: men bepleit strengere anti-discriminatie-wetgeving, een sterker sociaal beleid, agreeert tegen de afbraak van collectieve voorzieningen en bepleit voor men van directe democratie. De staat moet a-religieus en a-cultureel zijn. Internationaal keert men zich tegen het imperialisme, de door de VS opgelegde "Nieuwe Wereldorde" en Israël.

Een organisatie die op militante manier strijd tegen discriminatie en racisme is in België, en vooral in "Vlaams Blok-stad" Antwerpen meer dan nodig. Bij het beoordelen van Resist moet in de eerste plaats gekeken worden naar de AEL, die de lijst aanvoert en ook inhoudelijk de meeste invloed lijkt te hebben. De

AEL, die ook in Nederland gevestigd is, verdient naast waardering echter ook kritiek.

KRITIEK OP DE AEL

In België heeft de opkomst van de AEL, en zeker de lijstverbinding Resist met de PvdA, geleid tot felle discussies. Kritiek kwam onder andere van de publicist/filosof Jaap Kruithof(1), die zich stort aan de onduidelijke houding van AEL ten aanzien van het veroordelen van de aanslagen van 11 september. Verder wordt het inhoudelijk en organisatorisch centraal stellen van religie (de islam) en eenheid (de arabische) door hem bekritiseerd. "Andere vormen van sociale onderdrukking worden ondergeschikt aan die etnisch-religieuze antithese" merkt Kruithof terecht op, zoals onderdrukking van vrouwen of holebi's(2). De nadruk op etniciteit en religie is volgens Kruithof een uiting op etniciteit en religie is volgens Kruithof een uiting

lam". Zo lezen we: "wij denken dat Nederland een beter, sociaaler, veiliger land zou zijn als er meer wordt geleefd volgens de normen en waarden zoals die door de islam worden voorgestaan". Die normen en waarheden blijken grotendeels verrassend aan te sluiten bij het christelijke gedachtegoed van 'kleinrechts' in Nederland: men pleit voor een verbod op prostitutie en hoetjes voor hoerenlopers, andere uitingen van 'verloedering' zoals koffieshops, alle drugsgesbruik en verkoop van alcohol in supermarkten moeten verboden worden, drugsverslaafdaan moet verplicht afkicken. Bezorgd wordt gesproken over de "doorgeschoten Nederlandse vrijheidscultuur".

"Actieve participatie" van vrouwen in de samenleving wordt weliswaar aangemoedigd, maar wel "met inachting van de rol van de vrouw in het gezin". (6)

DE PARTIJ VAN DE ARBEID

De samenwerking tussen AEL en Partij van de Arbeid lijkt merkwaardig: het religieuze karakter van de AEL zou de PvdA als internationaal gerichte marxistisch-leninistische partij niet moeten aanspreken, net als de nadruk op de arabische etniciteit. De reden voor de PvdA voor samenwerking met de AEL binnen Resist! is waarschijnlijk opportunistisch van aard: men hoopt, versterkt met de AEL, een voet tussen de deur te krijgen in de parlementaire politiek. De PvdA is een dogmatische marxistische partij, voorstander van een planeconomie geleid door een socialistische staat. Haar programma is geïnspireerd op dat van het zesde wereldcongres van de Communistische Internationale uit 1928. In Nederland lijkt de PvdA nog het meest op de NCPN. In de visie van de PvdA voerden Lenin en Stalin een revolutionaire politiek, die verpest is door Chroestjov. Op de website van de PvdA glimt een hamer en sikkellje tegemoet. Overeenkomsten met de AEL zijn de felle afkeer van de VS en van Israël, en een grof anti-imperialistisch wereldbeeld. Ludo Martens van de PvdA praat bijna juichend over 11 september 2001: "de dag waarop de volkeren van Azië, Afrika en Amerika hebben besloten dat de monstrelijke misdaden die het imperialistisch systeem hen heeft doen ondergaan vroeg of laat gewroken zullen worden". Net als de AEL bepleit de PvdA een boycot van Israëlische producten.

* "Resist". MAAR TEGEN WAT PRECIES? Resist heeft enkele uitstekende programmapunten, en ook het programma van de AEL bevat veel punten waarin radicaal-links zich kan vinden. Aansprekend is de militante houding van de AEL tegen racisme en de criminalisering van islamitische migranten. Bepaald niet aansprekend is de nadruk die bij de AEL gelegd wordt op arabisch nationalisme en religie, en het deels onderschrijven van dezelfde conservatieve agenda als die van het CDA of 'kleinrechts' in Nederland.

RESIST?

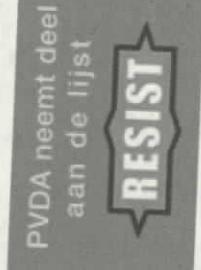
Toch komt ook in dit programma religie er steeds weer doorheen fietsen, waardoor je af en toe de indruk krijgt een CDA of SGP-programma te lezen, waarbij "christendom" dan uiteraard vervangen is door "Is-

AEL of Resist ontket de verschillen die wel degelijk bestaan. Deze verschillen moeten niet onder tafel geveegd worden, maar bediscussieerd.

David

Israël of 'de globalisering' eenheid vergt. Die eenheid moet ook gebaseerd zijn op analyses die gedeeld worden. De strijd tegen 'de globalisering' lijkt door de AEL vrijwel gelijkgesteld te worden met de strijd tegen "zionisten" vormen deze dan het modeleuze begrip "the empire" waar de strijd tegen gericht is (7). Van wezenlijke kritiek op het kapitalisme lijkt bij de AEL een "entiteit" die moet worden "ontmanteld", en vanuit de AEL klinkt regelmatig sympathie voor Hamas, Hezbollah en Jihad, reactionaire organisaties waar links niets mee te maken moet willen hebben. Harde kritiek op de regering enige van Israël is dat zeker niet.

Zo zijn er veel punten waarop radicaal-links en de AEL wezenlijk van elkaar verschillen. De criminalisering door rechts van de AEL moet uiteraard worden afge- wezen, maar onvoorwaardelijke solidariteit met de

RESIST

NOTEN
 (1) De Morgen, 12 april 2003, tekst ook op http://belgium.indymedia.org/news/2003/04/57073_comment.php
 (2) Vlaamse afkorting voor homos'en lesbos'
 (3) "Arabisch nationalisme helpt migranten niet vooruit", De Fabel van de Illegaal 56, januari 2003.
 (4) Grenzeloos 71, april 2003.
 (5) De Socialist, april 2003.
 (6) concept programmam AEL, website AEL, www.ael.nl

(7) Zie "The resistance should rise to make the Empire collapse", AEL, <http://oxy67.zaup.org/letter.html>

COLUMN YVONNE VAN DELFT

RAAD VERSUS COLLEGE

Sinds een jaar zijn de verhoudingen in de gemeentepolitiek veranderd. Na aanbevelingen van de nationale commissie Elsinga is de Wet Dualisering Gemeentebestuur in maart 2002 in werking getreden. Deze wet beoogt het dagelijks bestuur van de stad, het college van Burgemeester en Wethouders, en het algemeen bestuur, de gemeenteraad, sterker te scheiden. De raad moet zich minder met de details bezig gaan houden, maar moet kaders stellen en controleren. De raad moet ook meer naar buiten treden, naar een aantal zaken formeel veranderd. Wethouders zijn bijvoorbeeld geen lid meer van de raad. Commissievergaderingen worden niet meer voor gezet door de wethouder, maar door een raadslid, waarbij de wethouder voor de vergadering uitgenodigd kan worden. Ook heeft de raad nu haar eigen orgaan voor ambtelijke bijstand gekregen, de griffie. De griffie kan de raad advies geven, bijvoorbeeld juridisch of financieel. Ook kan de griffie zaken uitzoeken of helpen bij het opstellen van schriftelijke vragen of een amendement. Het college heeft op haar beurt meer uitvoerende bevoegdheden gekregen. Tot zover de officiële kant. In de praktijk is het toch behoorlijk wennen aan de nieuwe verhoudingen. Zowel gemeenteraad als college proberen de randen van hun bevoegdheden te verkennen. Ik zal een voorbeeld geven hoe zojets in z'n werk kan gaan.

In de commissie Economie & Verkeer van de gemeente Leiden is al een aantal jaren aangedrongen op een Gemeentelijk Verkeer- en Vervoersplan. Uiteindelijk lijkt dat er te gaan komen. De wethouder kondigde aan dat hij zijn voorbereidingen aan het treffen was voor een dergelijk plan. Hé, dacht de raad, maar hoe moet het dan met kaders stellen? Wij zijn toch eerst aan de beurt? In allerijl werd het onderwerp de twee eerstvolgende commissievergaderingen op de agenda gezet. De wethouder was uitgenodigd, maar kwam zelf niet. De uitvoer van de vergaderingen was een stel randvoorwaarden die volgens ons als uitgangspunt voor het plan moesten worden genomen. We waren daarom nogal verbaasd dat er in diezelfde week een uitnodiging kwam van de wethouder voor een thema-avond met ambtenaren om eens te praten over het Gemeentelijk Verkeer- en Vervoersplan. De leden van de raadscommissie Economie & Verkeer maakten toen duidelijk dat zij best wilde praten, maar wel op basis van de juist besproken uitgangspunten. Uiteindelijk werd op de thema-avond nauwelijks aandacht aan de door de raad opgestelde kaders besteed. Deze kaders worden binnenkort in een brief aan het college worden gestuurd. In deze brief staat ook dat de raad het Gemeentelijke Verkeer- en Vervoersplan van de wethouder op deze randvoorwaarden zal toetsen. En nu proberen we de komende tijd de vinger aan de pols te houden en de vorderingen van het plan nauwgezet te volgen. Dit voorbeeld geeft aan hoe zowel raad als college op zoek zijn naar de nieuwe verhoudingen binnen het dualisme. Want u zelf een kwestie aan de orde wilt stellen is het dus zaak om niet alleen een wethouder te benaderen, maar zeker ook de raad en haar commissies.

Yvonne van Delft, GroenLinksraadslid in Leiden

BANDERA DE LA PAZ (VLAGGEN VOOR DE VREDE)

PAZ, PACE, PEACE, VREDE

Wie herinnert zich de gekleurde vlaggen op de demo tegen de aanlog met 'pace' of 'peace', 'vrede' in 't Italiaans of engels ?? Peter Gelauff heeft een boel van deze vlaggen besteld uit Italië en hij heeft ze nu binnen , als je een wil moet je snel zijn en een mailtje aan Peter sturen (pgelauff@noticias.nl) , ze kosten 10 euro (5 misschien heeeeeelleemmmaal niet zo gek om er een in huis te hebben om uit het raam te hangen of mee te dragen!

VLAGGEN VOOR VREDE!

Op veel plekken in Europa hebben mensen en massa deze vlag aan hun huizen gehangen om te pleiten voor vrede in Irak; Rome, Madrid en Parijs hangen bijvoorbeeld vol met regenboogvlaggen. Koop een vlag voor vrede (ongeveer 5 euro) gaat in zijn geheel naar een partnerorganisatie van International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) die zich inzetten voor (medische) hulp aan kinderen in Irak (http://www.ippnw-ulm.de/text_kinderhilfe-irak.htm)
Alejandra Slutsky

Verkrijgbaar bij (bel van tevoren even): Peter Gelauff, Harmontehof 48 I, Amsterdam: 020-6767 847 (ook voor info); Latijns Amerika Centrum: Nieuwe Herengracht 29, Amsterdam: 020-622 9781; Milieudefensie, Damrak 26, Amsterdam (Robert -receptie) 020-550 7300.

Eventuele extra giften voor Kinderen in Irak: giro 9440362, t.n.v P.N. Gelauff, te Amsterdam, o.vv 'Vlaggen voor Vrede'.

VERVOLG VAN PAGINA 7. "RESIST?"

land. Dit zijn wezenlijke zaken die niet vallen te relativieren door te stellen dat nu de strijd tegen Amerika, Israël of 'de globalisering' eenheid vergt. Die eenheid moet ook gebaseerd zijn op analyses die gedeeld worden. De strijd tegen 'de globalisering' lijkt door de AEL vrijwel gelijkgesteld te worden met de strijd tegen Amerika en de multinationals. Tezamen met de "zionisten" vormen deze dan het modieuze begrip "the empire" waar de strijd tegen gericht is. (7). Van wezenlijke kritiek op het kapitalisme lijkt bij de AEL geen sprake; wel van felle kritiek op Israël. Israël is een "entiteit" die moet worden "ontmanteld", en vanuit de AEL klinkt regelmatig sympathie voor Hamas, Hezbollah en Jihad, reactonaire organisaties waar links niets mee te maken moet willen hebben. Harde kritiek op de regering Sharon mag dan terecht zijn; het pleiten voor het einde van Israël is dat zeker niet.

Zo zijn er veel punten waarop radicaal-links en de AEL wezenlijk van elkaar verschillen. De criminalisering door rechts van de AEL moet uiteraard worden afgewezen, maar onvoorwaardelijke solidariteit met de misschien heeeellleemmmaal niet zo gek om er een in huis te hangen of mee te dragen!

AEL of Resist ontkent de verschillen die wel degelijk bestaan. Deze verschillen moeten niet onder tafel geveegd worden, maar bediscussieerd.

David

! RAAD VERSUS COLLEGE

COLUMN YVONNE VAN DELFT

NOTEN

- (1) De Morgen, 12 april 2003. tekst ook op http://belgium.indymedia.org/news/2003/04/57073_comment.php
- (2) vlaamse aftkorting voor homos'en lesbo's
- (3) "Arabisch nationalisme helpt migranten niet vooruit", De Fabel van de Illegal 56, januari 2003.
- (4) Grenzeloos 71, april 2003.
- (5) De Socialist, april 2003.
- (6) concept programmam AEL, website AEL, www.ael.nl
- (7) Zie "The resistance should rise to make the Empire collapse", AEL, <http://oxy67.zaup.org/letter.html>

AEL of Resist ontkent de verschillen die wel degelijk bestaan. Deze verschillen moeten niet onder tafel geveegd worden, maar bediscussieerd.

David

! RAAD VERSUS COLLEGE

Sinds een jaar zijn de verhoudingen in de gemeentepolitiek veranderd. Na aanbevelingen van de nationale commissie Elsinga is de Wet Dualisering Gemeentebestuur in maart 2002 in werking getreden. Deze wet beoogt het dagelijks bestuur van de stad, het college van Burgemeester en Wethouders, en het algemeen bestuur, de gemeenteraad, sterker te scheiden. De raad moet zich minder met de details bezig gaan houden, maar moet kaders stellen en controleren. De raad moet ook meer naar buiten treden, naar de burgers van de stad. Het college van B&W moet zich richten op de uitvoering. Daartoe zijn een aantal zaken formeel veranderd. Wethouders zijn bijvoorbeeld geen lid meer van de raad. Commissievergaderingen worden niet meer voorzien door de wethouder, maar door een raadslid, waarbij de wethouder voor de vergadering uitgenodigd kan worden. Ook heeft de raad nu haar eigen orgaan voor ambtelijke bijstand gekregen, de griffie. De griffie kan de raad advies geven, bijvoorbeeld juridisch of financieel. Ook kan de griffie zaken uitzoeken of helpen bij het opstellen van schriftelijke vragen of een amendement. Het college heeft op haar beurt meer uitvoerende bevoegdheden gekregen. Tot zover de officiële kant. In de praktijk is het toch behoorlijk wennen aan de nieuwe verhoudingen. Zowel gemeenteraad als college proberen de randen van hun bevoegdheden te verkennen. Ik zal een voorbeeld geven hoe zoets in z'n werk kan gaan.

In de commissie Economie & Verkeer van de gemeente Leiden is al een aantal jaren aangedrongen op een Gemeentelijk Verkeer- en Vervoersplan. Uiteindelijk lijkt dat er te gaan komen. De wethouder kondigde aan dat hij zijn voorbereidingen aan het treffen was voor een dergelijk plan. Hé, dacht de raad, maar hoe moet het dan met kaders stellen? Wij zijn toch eerst aan de beurt? In allenlijl werd het onderwerp de twee eerstvolgende commissievergaderingen op de agenda gezet. De wethouder was uitgedragd, maar kwam zelf niet. De uitkomst van de vergaderingen was een stel randvoorwaarden die volgens ons als uitgangspunt voor het plan moesten worden genomen. We waren daarom nogal verbaasd dat er in diezelfde week een uitnodiging kwam van de wethouder voor een thema-avond met ambtenaren om eens te praten over het Gemeentelijk Verkeer- en Vervoersplan. De leden van de raadscommissie Economie & Verkeer maakten toen duidelijk dat zij best wilde praten, maar wel op basis van de juist besproken uitgangspunten. Uiteindelijk werd op de thema-avond nauwelijks aandacht aan de door de raad opgestelde kaders besteed. Deze kaders worden binnenvorkt in een brief een het college worden gestuurd. In deze brief staat ook dat de raad het Gemeentelijke Verkeer- en Vervoersplan van de wethouder op deze randvoorwaarden zal toetsen. En nu proberen we de komende tijd de vinger aan de pols te houden en de vorderingen van het plan nauwgezet te volgen. Dit voorbeeld geeft aan hoe zowel raad als college op zoek zijn naar de nieuwe verhoudingen binnen het dualisme. Waarne u zelf een kwestie aan de orde wilt stellen is het dus zaak om niet alleen een wethouder te benaderen, maar zeker ook de raad en haar commissies.

Yvonne van Delft, GroenLinksraadslid in Leiden

BANDERA DE LA PAZ (VLAGGEN VOOR DE VREDE)

PAZ, PACE, PEACE, VREDE

Wie herinnert zich de gekleurde vlaggen op de demo tegen de oorlog met 'pace' of 'peace', 'vrede' in 't italiëns of engels ?? Peter Gelauff heeft een boel van deze vlaggen besteld uit Italie en hij heeft ze nu binnen , als jij er een wil moet je snel zijn en een mailtje aan Peter sturen (pgelauff@noticias.nl), ze kosten 10 euro (5 zijn de kosten , en 5 gaan naar een artsen project in Irak, zie onder voor meer info). Met nieuwe oorlogen is misschien heeeellleemmmaal niet zo gek om er een in huis te hebben om uit het raam te hangen of mee te dragen!

VLAGGEN VOOR VREDE!

Op veel plekken in Europa hebben mensen en massa deze vlag aan hun huizen gehangen om te pleiten voor vrede in Irak; Rome, Madrid en Parijs hangen bijvoorbeeld vol met regenboogvlaggen. Koop een vlag voor vrede en hang hem uit je raam! De vlaggen kosten 10 euro per stuk. Toezending bij 5 stuks of meer. De winst hiervan (ongeveer 5 euro) gaat in zijn geheel naar een partnerorganisatie van International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) die zich inzetten voor (medische) hulp aan kinderen in Irak (http://www.ippnw-ulm.de/text_kinderhilfe-irak.htm)

Alejandra Slutsky

Verkrijgbaar bij (bel van tevoren even): Peter Gelauff, Harmoniehof 48 I, Amsterdam: 020-6767 847 (ook voor info); Latijns Amerika Centrum: Nieuwe Herengracht 29, Amsterdam: 020-622 9781; Milieudefensie, Damrak 26, Amsterdam (Robert -receptie) 020-550 7300.

Eventuele extra giften voor Kinderen in Irak: giro 9440362, t.n.v P.N. Gelauff, te Amsterdam, o.vv 'Vlaggen voor Vrede'.

"STUDIESTRIJD TEGEN GATS IS EEN VERKEERDE AANPAK"

Er is de laatste tijd van alles te doen geweest omtrent de GATS (General Agreement on Trades in Services). Dit betekent dat alle diensten ook geprivatiseerd dienen te worden. Dit geldt zowel voor de nutsvoorzieningen, openbaar vervoer en vele andere diensten. Dit is alles voor meer winstbejag. Waar we van alles over gehoord hebben is de toepassing van de GATS op het hoger onderwijs. Hierdoor krijgt het bedrijfsleven meer invloed op het onderwijs, zijn de studenten hogere college-gelden kwijt, terwijl de overheid flink bezuinigt.

Maar het hedendaagse hoger onderwijs is NIET gericht op de geestelijke ontwikkeling, noch op de geestelijke weerbaarheid van de studenten. De studenten worden eendimensionaal opgeleid voor hun specifiek vakgebied, terwijl aan verdere geestelijke en sociale ontwikkeling NIET gewerkt wordt. Daarom wordt het carrière denken, het blinde geloof in economische groei, het één-dimensionale onderwijs en de maatschappelijke hiërarchie niet in deze acties ter discussie gesteld. Verder gaat het niveau niet veel verder dan de financiële situatie van de studenten nu, zodat ze later meer kunnen verdienen. Als het bedrijfsleven "zombies" en mensen een extreem hoog inkomen willen hebben moeten ze mijnsinziens daar ook maar voor willen betalen. Het is pure geldverkwisting om vanuit de gemeenschap mensen op te leiden, die enkel en alleen uit zijn op een goede carrière en verder geen echte nuttige inbreng in die gemeenschap kunnen en willen brengen, zoals het stimuleren van duurzame leef- en productiewijzen en werkelijke democratie i.p.v. de partimentaire poppenkast. Verder worden de studentenacties om oportunistische redenen gesponsord door het bedrijfsleven, zoals de jongerenzender Yorin van de HMG. Ik spreek niet over de enkele uitzonderingen, maar over de grote massa van studenten.

Ik ben niet voor privatisering, maar ik ben nog een groter tegenstander van het sponsoren van winstbejag projecten voor het bedrijfsleven. Vandaar mijn erg gereserveerde mening omtrent de GATS acties rond het onderwijs. Over betaalbare onderwijs alternatieven en werkelijke perspectieven zal ik het verderop hebben.

GATS, OV EN ELECTRA

Verder zijn er allerlei andere zaken waar de GATS zich mee bemoeit. Kijk maar bij de chaos bij het Openbaar Vervoer en de toenemende stroomstoringen door privatisering van het elektriciteitsnet. Terwijl grote groepen mensen terecht klachten hebben over het OV, is dit helaas geen actie object tegen de GATS. Immers naast de toenemende vertragingen is de staat van onderhoud van het spoorwegmaterieel, en de spoorinfrastructuur niet echt geweldig, waardoor onnavigeerbaarheidsrisico's, hoe klein dan ook, worden gelopen. Verder wordt allerlei nuttige dienstverlening op en rond het station wegbezuinigd, zoals de loketten en

Met mijn broekspijpen opgerold, sta ik in de branding en tuur onder het dak van hand naar de horizon... naar Amerika, land of the free and home of the brave Met alle respect voor Groot-Brittannië, waar voor die American Dream verpand ik graag mijn Hollandse nuchterheid

Tot die tijd kijk ik televisie... naar dat eindeloze succesverhaal van een wereldstaat, welke zich niets aantrekt van anderen en bewijst dat koppig zijn loont

We bouwen hun attractieparken na, geven al onze helden een happy end

Maar als je grote voorbeeld tegelijkertijd je zondebok is, als je je enige maatstaf klakkeloos importeert Ga je dan niet van kant-en-klare maaltijd naar een

worden vervangen door allerlei dienstverlening, waar de klant vraagt heeft. Ook de storingen elektriciteits-, water en gasnet zaakt omdat men minder back-heeft én men op onderhoudsbezuinigd. Immers deze zaken terwijl deze bedrijven winst om de zakken van de directie en verder te vullen. Ondertussen zowel de rekening in de vormen tarief als slechtere dienstverle-

ALTERNATIEVEN VOOR ONDERWIJS
Wie iets verder kijkt weet ook dat er zojuist bestaat als zogenaamd "tweedekans" onderwijs, zoals de Open Universiteit (OU). Naast potentieel carrière studies heeft men ook studies ter verbetering van je eigen ontwikkeling en de ontwikkeling van je collectief, zoals filosofie, psychologie, geschiedenis, politologie, recht,... Ik denk, wie wilt studeren, dat het beter is om te zorgen dat je in de uitkering blijft zitten of een deeltijdbaan neemt, en je vrije tijd benut voor studie en ook nog betrokken vrijwilligerswerk in een basisgroep of vrijplaats. Verder kunnen vrije ruimes plaatsen zijn waar studenten het met elkaar kunnen hebben over de lessof en deze ook op een kritische manier kunnen beschouwen. Verder kunnen na afronding van een module ook andere mensen gebruik maken van lesmaterialen om die kennis te verspreiden. Ook kennismutswisselingsprojecten zijn een goed idee om een vrij socialistisch van aard. Juist door uitwisseling van kennis zorg je ervoor dat kennis door een bredere groep mensen wordt gedragen en in principe een ieder met interesse voor deze kennis bij deze kennis kan komen.

Wat kennis betreft gaat het om wat werkelijk je kennis en vaardigheden zijn en niet wat je titel is. Overigens is het bij "tweedekans" onderwijs ook mogelijk titels te behalen, en bovendien is dit soort onderwijs voor uitkeringgerechtigden een stuk goedkoper.

Dit kritische artikel is wat prikkeldend geschreven en pretendeert niet om compleet of 100% correct te zijn en geeft alleen een reflectie op de gang van zaken en is voer voor discussie...

Domela .

blamecultuur,
van soap tot sweepstake ten onder aan zwaarlijvigheid?
We volgen de trends, steunen de strijd
om niet naar onszelf te hoeven kijken...
naar de puinhopen, polarisatie en polderproblemen,
naar wie onze steun werkelijk kan gebruiken,
naar de realiteit

Liever dromen we weg bij Ridge of Brooke,
bij het zonnige ideaal van een wereld zonder schaduw-kabinetten

We wanen niet in Amerika,
zelfs niet in de vakantie

Dus zet MTV uit en type in op de zoekmachine:
Corruptie, discriminatie, inflatie, milieuvervuiling
en zoek op de Nederlandse pagina's

HET STADSGEZICHT VAN

De stad is vaak bezongen, vele dichters gebruiken haar als inspiratie, bijvoorbeeld als metafoor voor de verlokkingen van de verleidelijke vrouw. Dit artikel probeert een klein steentje toe te voegen aan het complete fundament van de stad door haar te beschrijven vanuit het gezichtspunt van de machthebbers. Dat wil zeggen meer "Streets without names" van U2 en "New York (if you can make it there ...)" van Sinatra dan "De stad is een hele mooie vrouw" van De Dijk. De stad dus als afspiegeling van de onpersoonlijke liberaal-technocratische ideologie van het kapitalisme en patriarchale speelruimte voor survival of the fittest.

HET KAPITALISME

IDEE EN RUIMTE

Regeert visuele orde en netheid in je doen en laten of laat je alles op zijn natuurlijk beloop? Zijn er duistere, stoffige plekjes die je niet laat, waar je nooit komt, waar je ook niet komen wilt? Domineert kleur, in hysterisch dan wel harmonieus samsenspel, of straatlief er monochroom licht, rustgevend, of saai misschien? Staat je deur uitnodigend open voor mensen of heb je meervoudige sloten op je deur en de gordijnen dicht? Is het er eenvoudig of kitscherig, heb je het creatief of strak ingericht? Laat mij de ruimte zien waarin je leeft en ik vertel je wie je bent.

Hegel, de Duitse filosoof, bedacht de idee dat de politieke, institutionele en ruimtelijke manifestaties van de mensheid de materialisering voorstelde van de zich ontwikkelende Wereldgeest. Zonder volledig door te draven in mystificerende taal van Hegel is er wel wat voor te zeggen de waarneembare wereld te zien als een soort uitkristallisatie van een zich evolutionair ontvouwende waarheid. De inrichting van de maatschappij als uitwerking van de politieke ideeën die hegemoniaal zijn, in instituties maar ook letterlijk in het aanzicht van de publieke ruimte, dat is nog niet zo gek idee. Zoals je persoonlijke leefruimte de manifestatie is van je geestelijke gesteldheid en karakter, zo is de publieke omgeving de uiterlijk waarneembaar geworden geest van de heersende politieke cultuur, van de dominante idee onder Het Systeem dat tastbare structuur heeft gekregen.

OPENBARE ORDE (DE STAAT)

De Franse stadsarchitect Haussmann, adept van het technocratische Verlichtingsdenken, kreeg in 1853 van de nieuwe alleenheerser Bonaparte de taak op zich Parijs te hervormen. Opdracht: een stad ontwerpen die maximale militaire staatsveiligheid zou waarborgen en volksopstand kon tegengaan. In 1869 was hij klaar. Brede boulevards om het leger alle ruimte te geven naar brandhaarden te marcheren en segregatie van de stadsbevolking naar functie, de zogenoemde Quartiers, waren enkele van de planologische innovaties die Haussmann in zijn magnus opus tot stand wist te brengen. Het armoeidige gepeupel werd vanuit het centrum, locatie van de keizerlijke macht en al haar protserige pracht en praal, naar de periferie verbanen. In zekere zin was de volksopstand in 1871, die kortstondig tot de Commune van Parijs leide, een reactie van deze verdreven armastigten de stad voor zich terug te winnen. Helaas bleek het strategische concept van Haussmann in de praktijk succesvol om het volksoproer neer te slaan, waarna 35.000 Communards eenvoudigweg uit het stadsgesicht werden weggenomen door hen massaal te executeren.

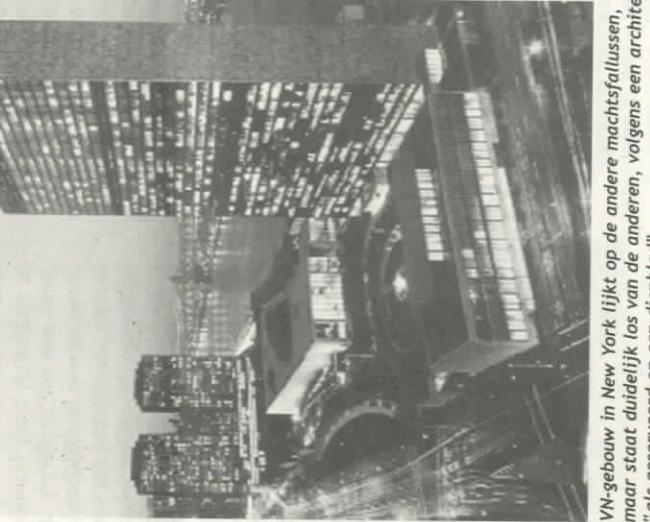
LEESBAAR NEDERLAND

Ratio, grootschaligheid, wet- en plannatigheid en centralistische maakbaarheid vormen de kern van dat liberale technocratische verlichtingsdenken. Natiestaten moeten worden uitgebouwd, administratieve eenheid en homogeniteit moeten worden gerealiseerd voor een effectieve beheersing van de arbeidsbevolking om haar, in dienst van economische belangen, in de concurrerende vaart der volkeren op te stuwen. De stad als geometrische orde, als strak spel van rechte lijnen en vaste afbakeningen verhoogt de administratieve "leesbaarheid" en dus de bureaucratische sturings- en controlemogelijkheden van de centrale machthebbers. Achternamen, huisnummers,

kadasters en een strakke ruimtelijke ordening van homogene blokken en sub-eenheden, geschapen naar de visuele orde van militaire parades en barakken, dragen daartoe hun steentje bij. Een 'grid city', een stad in de vorm van een soort wafel- of raatstructuur, is het ideaal: "easy to march in, easy to police and easy units to buy and sell at the market" (1).

In New York hebben de straten geen namen maar nummers, zoals de 42th Street die uiteraard pal voor de 43th Street ligt. Brasilia is eind jaren vijftig uit de grond gestampt met als enkel doel te fungeren als administratieve hoofdstad van Brazilië waar volksoplopers vermeden zouden moeten worden. Het is ontworpen met enorme wegen die alleen voor economisch en militair verkeer kunnen dienen, met groteske pleinen waar niemand wil verblijven en functionele gebouwen die alleen voor de uitvoerende en politieke, institutionele en ruimtelijke manifestaties van de mensheid de materialisering voorstelde van de zich ontwikkelende Wereldgeest. Zonder volledig door te draven in mystificerende taal van Hegel is er wel wat voor te zeggen de waarneembare wereld te zien als een soort uitkristallisatie van een zich evolutionair ontvouwende waarheid. De inrichting van de maatschappij als uitwerking van de politieke ideeën die hegemoniaal zijn, in instituties maar ook letterlijk in het aanzicht van de publieke ruimte, dat is nog niet zo gek idee. Zoals je persoonlijke leefruimte de manifestatie is van je geestelijke gesteldheid en karakter, zo is de publieke omgeving de uiterlijk waarneembaar geworden geest van de heersende politieke cultuur, van de dominante idee onder Het Systeem dat tastbare structuur heeft gekregen.

dam Zuid-Oost. Heerhugowaard, Houten, Almere, noem maar op; het zijn de ultieme voorbeelden van eenvormige, betonnen forensenverblijven zonder stedelijk hart. Prachtig uitgelijnd, mooi blokgevormd in modular design (er kan zo weer een extra blok bijgezet worden) en volledig ontworpen als enkelvoudig in gebruik zijnde woonbarakken die door enorme snelwegen ontsloten worden om de werkneiders aan en af te voeren naar de economische centra. Deze steden zijn gebouwd zonder al te veel andere voorzieningen en gebruiksmogelijkheden. Dit zijn ruimten om te verblijven wanneer je niet werkt, en kennelijk volgens de planners ook geen andere functie behoeven. Werkten, eten, slapen en geconstrueerd recreëren in de daarvoor bestemde, speciaal aangelegde en aangewezen recreatieblokken: Laat mij de publieke ruimte zien en ik vertel je wie er regelt ...

VN-gebouw in New York lijk op de andere machtsfallussen, maar staat *duidelijk los van de anderen*, volgens een architect "als geserveerd op een dienblad"

overheidsgebouwen die maar voor één doel geschikt zijn, namelijk het uitvoeren die de taak waarvoor ze zijn aangesteld. Brasilia is "a city without crowds", een stad met een design om elk spoor van informeel openbaar leven de kop in te drukken (2).

De Bijlmermeer in Amsterdam is een mooi voorbeeld van een wijk zoals de planners die graag zien. Van bovenaf bekijken werpt zich een prachtig schouwspel op van zigzag getekende flatblokken, midden in aangenaam groen waar een futuristische metrolijn doorheen kronkelt. Dat doet het goed als beelden vanuit een positie op godsniveau, bijvoorbeeld vanuit een vliegtuig, worden gemaakt om de stad als product te promoten. Toen de Zeedijk in hartje centrum schoongeveegd moest worden om de toeristen niet te veel met junks voor het hoofd te stoten en de grote migratiestromen van werelddieren vanuit koloniale gebieden en elders zich aandinden, bleek de Bijlmer ook een prima uitwijkhaven om de gemarginaliseerde mensen echter in de marge van de stad op te vangen. Zoals de armen uit Parijs naar de Banlieux werden gedirigeerd, zo hoopten de nieuwe armen zich op in Amster-

dam Zuid-Oost. Heerhugowaard, Houten, Almere, noem maar op; het zijn de ultieme voorbeelden van eenvormige, betonnen forensenverblijven zonder stedelijk hart. Prachtig uitgelijnd, mooi blokgevormd in modular design (er kan zo weer een extra blok bijgezet worden) en volledig ontworpen als enkelvoudig in gebruik zijnde woonbarakken die door enorme snelwegen ontsloten worden om de werkneiders aan en af te voeren naar de economische centra. Deze steden zijn gebouwd zonder al te veel andere voorzieningen en gebruiksmogelijkheden. Dit zijn ruimten om te verblijven wanneer je niet werkt, en kennelijk volgens de planners ook geen andere functie behoeven. Werkten, eten, slapen en geconstrueerd recreëren in de daarvoor bestemde, speciaal aangelegde en aangewezen recreatieblokken: Laat mij de publieke ruimte zien en ik vertel je wie er regelt ...

DE RUIMTE IS DE BOODSCHAP
Niet alleen de functionele segregatie en openbare ordeversterkende patronen vallen op, ook lijken de centrale plannenmakers boddschappen te willen vertellen met de inrichting van de openbare ruimte. Met het visuele ontwerp wil men een idee uitslaan, een ideologie inprenten, non-lingüistisch communiceren met de onderdanen zogezegd. Om niet-westerse joden sociaal en politiek te integreren binnen de westers gedomineerde ideologie van Israël zijn speciale centra opgericht, de Gemeenschapscentra. Eigenlijk dienen zij als een soort sociaal-psychologische fabrieken die zowel wat betreft ligging, uitgestrektheid, ordening, interieur als materiaalgebruik een mentale boddschap aan de nieuwkomers overbrengen naar Amerikaans model: Wie hier naar binnen gaat, staat definitief de westers wereld van succes en welvaart binnen.

Alles is ontworpen om bij de immigrant dat idee in te voeren. De locaties van de centra zijn zonder uitzondering aantrekkelijk en centraal gelegen met grote plein en rondom, zijn fysiek uitgestrekt en nemen veel ruimte in om psychologische prikkels van rijdom, macht en controle over te brengen. De plaats is opvalend, het contrast met de rondomliggende wijken groot, evenals met andere overheidsgebouwen vanwege de apolitieke uitstraling en het contrastrijke materiaalgebruik. Dit is niet zomaar een eenvoudig wijkcentrum of lokaal bureau voor inburgerzaken, dit is een nationaal leercentrum voor iedereen die de metklateroud bedekte maakkbare wereld van het kapitalistische Westen inkort, en zich er, ondanks zijn culturele en sociale verschillen, aan gewonnen wil geven. In het Gemeenschapscentrum moet je zijn om je nieuwe leven in Israël tot een groot succes te brengen (3).

In Alkmaar kan men er sinds kort niet omheen een angstaanjagend groot en lelijk gebouw waar te nemen dat op initiatief van de gemeente is opgericht om haar bestuursambtenaren in onder te brengen. Het bouwplan is gebaseerd op een stadsvisie die werd voorbereid door hetzelfde bureau dat verantwoordelijk was voor het megalomane Manhattan aan de Maas project in Rotterdam. Een idee over New York is zo eigenlijk via Rotterdam naar Alkmaar overgebracht; de ideologische reikwijdte van de Amerikaanse ruimte druppelt door tot in de nauwste poriën van de Nederlandse provincie. Ook dit genot van letijkheid is een zeer uitgestrekt en

intimiderend gebouw, niet toevallig precies op het Kanaalschiereiland gelegen - volgens de stadsvisie namelijk het ruimtelijke middel- en zwaartepunt van de stad. Het heeft hoekige, scherpe vormen en is als een Arc de Triomphe pal over de toegangsweg naar het centrum heen gebouwd, zodat je er wel onderdoor moet om het stadscentrum te bereiken. Het torrent hoog uit boven de naastliggende wijk en het centrum van Alkmaar, waar het als een soort controlpost tegenaan is gebouwd. De boedschap die deze ambtenaren-moloach uitstraalt behoeft weinig verdere toespeling: *We rule this city.*

MAXIPRODUCEREN EN MEGACONSUMEREN (HET KAPITALISME)

Verder op dit Dreh- und-Angelpunt van de provinciestad aan het Noord-Hollands Kanaal: het politiebureau en een grote parkeergarage voor kooppubliek dat zichzelf aanvoert vanuit de sub-stedelijke woonbarakken in de buurt. De ideologische kern van de stad Alkmaar wordt duidelijk gemaakt op relatief enkele vierkante meters en laat aan helderheid niets te wensen over.

Het centrum zelf is zoals centra van provinciesteden tegenwoordig allemaal zijn: eenvormig, gelijkschalend onder de bedrijfsuitingen van het machtigste nationale kapitaal, de Blokkers, Vendexen, Febo's, en andere merken van dezelfde bedrijven.

Wie foto's onder ogen krijgt van het vroegere centrum, die moeite lewendige stad van nog geen honderd jaar geleden, ziet lanen met uitgestrekte rijen bomen, woonpanden, winkeltjes, hoekjes en straatjes waar mensen contact hebben met elkaar, in plaats van vragers met aanbieders. Met dat beeld op het netvlies staat de schrik je om het hart bij zoveel winkelpui en de weerzinwekkende overmaat aan reclame-uitingen. Het is een enorm contrast tussen de smekend fonkelende maar zieloze 'koopgoden' en het informele, ruime en autonoom kloppende hart dat de stad vroeger leek te bezitten. Tot in de kleinste hoekjes is het zorgvuldig voor het nationale bedrijfsleven gestylde centrum nu ingericht om aangeweekte materiële behoeften te stillen. Kom kopen, kom vreten, kom zuipen, kom gokken; alles zit hier lekker gemakkelijk bij elkaar onder één wolkendek. Het gereconstrueerde hart van de stad is één grote shopping-mall, zoals vrijwel elk centrum van de modale provinciestad tot een consumptiepretpark voor de tijdelijk losgelaten loonslaven uit de woonkampen is verworden. Erin, kopen, consumeren, en er weer uit.

CITYVORMING

Zoals kerken hoog boven de gemeenschap uitschoten om de grootsherd van de Heer en het geloof uit te beelden, zo doen tegenwoordig de machtsallussen van Big Business dat om de kapitalistische heil-ideologie een onaanstabaar aureool te geven. De onvermijdelijke spiegelramen vertegenwoordigen de geheime intenties van het bedrijf. Zij vormen het ondoordringbare pantser van private afgeslotenheid die zich onder het kapitalisme en zijn concurrentiedogma nu eenmaal rond economische bronnen manifesteert. Dit zijn wij en dit is van ons, spreekt het logo, het enige deel van het gebouw dat afwijkt van de rest. Geen burger of gemeenschap die hier binnenkomt en wat te zeggen heeft. Kijk eraar en je ziet alleen jezelf in een omgeving van andere, elkaar bespiegelende megabouwen. Dat moet het soort ervaring zijn dat je krijgt in de Rocky Mountains of de Grand Canyon: de mens kan niet anders dan zich klein en weemoeloos voelen bij zoveel natuurgeweld. Met name de metropolen herbergen de grote spelers op het gemonialiseerde schaakbord van de wereld-economie dat vanuit de warrooms van het bedrijfse-

ven bespeeld wordt. De wederzijdse weerspiegelingen van de gebouwen in en naar elkaar verdragen nog geen minutiëuze afwijking, want die wordt als in een soort Droste-effect ontelbare malen vermenigvuldigd. Mean and clean is de boedschap. Een ordelijke, kraakheldere en kosmopolitische aankleding van de grote stad moet in een voortdurende maalstroom van onderkennen om kapitaal aan te (blijven) trekken.

Koopflat om kooplustig lang in te verblijven

De stadsvertrekken in het centrum worden aangepast om een mondaine museum- en wooncomplex voor de draagkrachtige en veileisende managementup te maken, met toegang tot alle vormen van cultureel hoogstandaard elitair wereldvermaak dat ook de rest van de mondiale elite moet kunnen bedienen - voor zover in het bezit van een privéjet om even vanuit de City of London over te komen hoppen natuurlijk. Zwervers, krakers, langzame oudjes en andere improductieve afwijkenden moeten van de straat om netjes opgeborgen te worden in armenkampementen aan de randen van de city, waar zich, ironisch genoeg, ook de clusters van bedrijfsfallussen bevinden. Overigens, zonder enige productieve relatie tot elkaar te hebben: de plaatsen achter de spiegelramen worden ingenomen door de ingereisde werkmassa uit de kernloze forenzensteden.

Bright lights, big city; de grote stad is knooppunt van het wereldkapitaal met haar snelle ruimte van flitsend en risicovol zakendoen. De metropool is de scène waarbinnen het continu 24-uurs spel van business, finance en technologie zich afspeelt, of zoals Charlotte Hooper het noemt (4), het decor van de risicozoekende pioniermanneijke ondernemers van het mondiale casinokapitalisme. Schuiven met miljoenen op de beurs en optiemarkt, dat geeft een onverslaanbare kick. Het mondiale kapitalisme is een patriarchale ruimte, voor en door mannen met strakke pakken en agressieve bravoure, die als een alomvatend gokpaleis aanzlokkelijk knippert, schittert en schijnt in al haar kitscherige pracht, en een enkele winnaar maar ook vele verliezers oplevert. En wie verliest, verliest ook echt - al hebben veruit de meeste getroffen ongelukkigen geen enkele invloed op het spel of op de spelregels.

DE STAD IN VERZET

Verzet begint als de stad bekend, beleefd en gemaakt wordt vanuit voetgangersperspectief in plaats vanuit de hoog boven de leefruimte verheven centrale planners. Op dat niveau creëert de mens als winkelier, kunstenaar, bewoner, praatjesmaker of spelend kind met zijn buurgenoot een natuurlijke ordening met een rijkheid aan diversiteit en complexiteit. Daar vind je historisch gegroeid meervoudig gebruik van de ruimte die zo een veelvoud aan betekenissen draagt. Daar vind je ook een dichtheid aan plekjes, hoekjes, platformjes, balkons en daken om te verblijven, pleintjes en weggetjes om samen te komen, kunst te uiten of han-

del te drijven, kriskras gebouwde straatjes om te spelen en spontane buurtfeesten te houden, winkels in alle soorten en maten, werkpannen, woonpanden en woonwerkpanden.

Daar wordt geen aanvoerroute gepland voor werkneiders of consumenten, of functionele segregatie of monocultuur nastreefd. Op zulke plaatsen heerst de menselijke maat in plaats van de regelmaat van de centrale planners. Een stad die leeft is een stedelijke ecologie die van onderop wordt gemaakt en van complexiteit en diversiteit wordt voorzien door de mensen die er gezamenlijk hun bestaan vormgeven. In plaats van architectonische orde, die als door een God van bovenaf is gecreëerd en feitelijk een armzalige voldingsbodem voor gemeenschapsontwikkeling oplevert, groeit een sociale orde in een wijd en diep vertakt netwerk van sociale en economische menselijke interacties, een publieke ruimte die de gezondheid, weerbaarster vaardiger is dan de grid-city ooit kan zijn.

Zoals de Communards moedig probeerden, zo moet de protestbeweging in al zijn vormen telkens weer met nieuwe, creatieve middelen proberen de stad terug te winnen voor de mens. Demonstreer niet in gemakkelijk te bewaken brede straten, maar spreek alleen een begin- en eindpunt af en zwerv door de stad. Kraak de city, maak er vrijplaatsen, vorm communes van verzet in de reële en virtuele wereld. Ontregel de zichtbare orde met uitingen die afwijken van de bedoeling van de planners. Maak van jezelf een ongrijpbare stadsnomade, zonder huisnummer en achternaam, en creeer ad-hoc situaties en momenten van politiek en cultuurale samenzijn, opbouw en verzet. Benut de stad divers, verstoer de single-use doctrine door te werken waar gewerkt zou moeten worden, te bewegen waar stilgestaan moet worden en stil te staan waar bewogen moet worden. Maak publieke gebouwen ook echt publiek, en ontsluit ze voor de mens door ze in openbaar bezit te nemen.

Kortom, eis de ruimte op voor de vrije geest, voordat de ruimte van de planners jouw geest gevangen zet.

Ernst

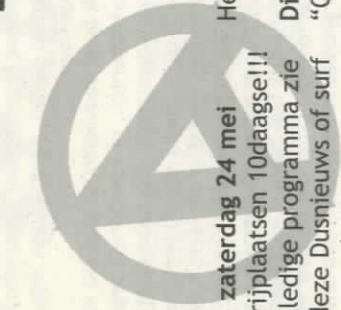
NOTE

(1) "Gemakkelijk om in te marcheren, gemakkelijk om te bewaken en gemakkelijk als eenheden te kopen en verkopen op de markt", James Scott - *Seeing like a state; how certain schemes to improve the human condition failed* (2001);
(2) "Een stad zonder menigten", James Scott - *Seeing like a state; how certain schemes to improve the human condition failed* (2001);
(3) Dvora Yanow - *Built space as story: the policy stories that buildings tell* (1995);
(4) Charlotte Hooper - "Masculinities in transition"; an analysis of The Economist (1994).

DUSNIEUWS

ACTIE AGENDA MEI-JUNI

Vrijdag 16 - zaterdag 24 mei

De Leidse Vrijplaatsen 10daagse!!! Voor het volledige programma zie de flyer in deze Dusnieuws of surf op internet naar <http://www.koppenhinksteeg.nl/> en klik daar op het woordje nieuws.

Vrijdag 16 mei
Het Lab, Amsterdam: Lab-borrel met uitleg over de G8 en de actieplannen. Discussie over de kritiek, alternatien en de te volgen strategie. Adres: Jodenbreestraat 24, Amsterdam (onder het Fort van Sjakoo) Tijd: 18:00 - 21:00 uur

Zaterdag 17 mei
Demonstratieve optocht met het motto: "De stad is van ons allemaal, voor behoud van Vrijplaats Koppenhinksteeg" verzamelen in de vrijplaats om 13:30 uur, vertrek om 14:00 uur

Maandag 19 mei
Naar de rechbank; Vandaag dient om 11:00 uur in het Paleis van Justitie te 's-Gravenhage het belangrijke bouwplan. Dit beroep is destijds ingesteld door Stichting de Fabel van de Illegaal, De Stichting Vrijplaats Koppenhinksteeg, de Vereniging Vrienden Vrijplaats Koppenhinksteeg en honderd individuele Vrijplaatssupporters. Dit beroep is één van de laatste juridische verdedigingslinies die het bouwplan van de gemeente kunnen

plaatsvond. Maar ontdekt zijn ze door de FBI tot 'belangrijkste binnenlands terroristisch gevaar' gebombardeerd en verdwijnen steeds meer mensen achter de tralies.

Surplus is een Zweedse documentaire over de ecologische ramp die het kapitalistische systeem aanricht, en wat activisten bedacht hebben hoe daar een eind aan te maken. Een volgende documentaire is van Australische maak en gaat over de Amerikaanse eco-activist Jeffrey 'Free' Critter, die vastzit en tot 22 jaar celstraf is veroordeeld wegens betrokkenheid bij een sabotageactie tegen auto's. Locatie: Las Vegas, Vrijplaats Koppenhinksteeg

"We want your support to protect our Free Space!"

nen tegenhouden. De zitting is toegankelijk voor publiek en we hopen dat ook jij mee gaat. We verzamelen om 10:00 uur op het Centraal Station van Leiden. Maandag 19 mei

Heksennacht!

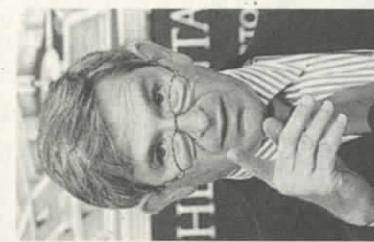
Stop de 8 tirannen!

Zaterdag 24 mei

G8 activistentrainingsdag: De activistschool organiseert van dag in Leiden een landelijke trainingsdag ter voorbereiding op de komende protesten in Evian. Op het lessprogramma staat een aanvaardbaar alternatief. In plaats van in te gaan op het door Stichting Vrijplaats Koppenhinksteeg verdedigde legaliseringssplan, dat er op neer komt dat de gemeente het achterstallig onderhoud aan het casco verricht en de vrijplaatsorganisaties de panden inpandig en op eigen kosten renoveren, biedt het gemeenteraad één vervallen kabouterhuisje in een afbraakbuurt. Het pandje is bovendien twintig keer zo klein als de huidige vrijplaatslocatie. Vanavond gaan we bij de gemeenteraadsvergadering op zoek om een aanvaardbare oplossing te eisen voor alle organisaties in Vrijplaats Koppenhinksteeg. Verzamelen: 19:30 uur op het stadhuisplein, aanvang gemeenteraadsvergadering: 20:00 uur

Zaterdag 24 mei
Naar de rechtbank; Vandaag dient om 11:00 uur in het Paleis van Justitie te 's-Gravenhage het belangrijke bouwplan. Dit beroep is destijds ingesteld door Stichting de Fabel van de Illegaal, De Stichting Vrijplaats Koppenhinksteeg, de Vereniging Vrienden Vrijplaats Koppenhinksteeg en honderd individuele Vrijplaatssupporters. Dit beroep is één van de laatste juridische verdedigingslinies die het bouwplan van de gemeente kunnen

plaatsvond. Maar ontdekt zijn ze door de FBI tot 'belangrijkste binnenlands terroristisch gevaar' gebombardeerd en verdwijnen steeds meer mensen achter de tralies.

"We want your support to protect our Free Space!"

terrein tot Vrijheidsbezinging, Aekengaweg 1a, Appelscha.

Zaterdag 14 juni

100.000 antennes, vrije radio manifestatie in Amsterdam, diverse locaties (zie pagina 2 van deze Dusnieuws).

6 van de 8 tirannen tijdens de G8-top in 2001

Zaterdag 14 juni
Poëzie avond in Las Vegas(ovb) georganiseerd door dichtersgezelschap Dichtbij. De avond begint om 20:00 uur en vindt plaats in Vrijplaats Koppenhinksteeg. Meer informatie: <http://art.squat.net/dichtbij>

Donderdag 19 juni
20:30 uur Thema avond AWA beleid, in Vught en in Deelen zijn zogeheten AWA-campussen geopend. Avond met sprekers. Bevrijdingsstraat 38, Wageningen. Org: 't Sandkorreltje. Info: 0317423588

Donderdag 19- zaterdag 21 juni
EU-Top in Thessaloniki/ Griekenland (zie artikel op pagina 6 in deze Dusnieuws).

Zaterdag 24 mei
En van 20:00- 22:00 uur een infoavond over de G8 en de actieplannen. In een twee uur durend programma zal de mondiale werkgroep van Eurodusnie je op de hoogte brengen van de argumenten tegen de G8, de komende protesten en op welke manier ook jij je steentje kunt bijdragen. Het informatiedeel wordt afgewisseld met filmbeelden van eerdere G8 protesten. Plaats: Eurodusnie, Vrijplaats Boerhaavelaan in Leiden, met aansluitend bands, onder meer Free Yourself en The Rotterdam Ska-Jazz Foundation

Zondag 1 - maandag 2 juni
Vergadering van de 'G8' . Eviannes-Bains, Frankrijk. Algemene kritische info 020-6279661, e-mail: kh@xmny.nl>kh@xmny.nl. <http://www.globalinfo.nl>.

Zondag 1 - dinsdag 3 juni
Actie-Tentendorp tgv bijeenkomst G8. Evian, Frankrijk. Bus vanuit Nederland vertrekt 30 mei. Info: <http://nopasaran.samizdat.net>

Vrijdag 6 - maandag 9 juni
Pinksterlanddagen, anarchistisch ontmoetingsweekend. Kampeer-

"See you later at the jubeltiendaagse!"

